

Dreptatea

SĂPTĂMÂNAL AL PARTIDULUI NAȚIONAL ȚĂRĂNESC CRESTIN DEMOCRAT

Cine câștigat din afacerea Moțiu?

Nu era îndeajuns că în țară, mai trebuia să ne ocupăm de cei șapte senatori adresați Senatului SUA împotriva numirii domnului Alfred Moses ca ambasador al acestui stat la București a cărei alegere a produs multe reacții, gestul fiind văzut ca o gravă neghiobie. Numai că el nu este opera unor bețivi cu gânduri și cu mintea acasă. De aceea trebuie deslușit cu răbdare și răbdare judecată.

Se știe că multe din gesturile politice ascund în spatele lor alte intenții decât se vor ele a fi sau a părea. Așa e viața și această realitate poate fi schimbată. De aceea trebuie văzut cui a folosit acest gest și cine a păgubit. Din grupul celor șapte semnatari fac parte trei membri ai opoziției - dl. Popovici, dl. Bălanu și părintele Boilă. Ei au dat dovadă de o naivitate greu de trecut în vederea, aducând prejudicii partidelor din care fac parte, umplându-le imaginea. Desigur, un om judecată își va da seama că acest lucru nu poate aparține nici PL și nici PNTCD, dar nu toată lumea judecă așa. Vina respectivilor este atât că și-au pus semnătura pe acel text, ci pentru că și-au alăturat-o de aceea ale celorlalți patru. Domnul Popovici susține că e vorba de o înșelăciune a domnului Moțiu. El ar trebui să se alături unui hoț de buzunare nu trebuie să te mire că sărăciți fără portofel.

Bine, ar putea zice careva, dar scrisoarea a fost semnată și de acoliți ai puterii. Aceasta este, numai că nu e același lucru. Păpa Tău e mai mult ingenunat în templul lui Bachus, iar însepararea sa a fost mai mult de a se purturi "vinile" inculpaților din procesele politice din anii '50 decât de Hristos. Cine mai ia în seamă pe asemenea om? Și apoi și-a retras semnătura. În ce-i privește pe ceilalți, domnii Moțiu (inițiatorul scrisorii), Em. Roman și Coja, aceștia sunt precum acele femei dezvățate pentru care un scandal în plus le aduce și mai mulți clienți. Slujind de ani de zile în cauze dubioase, nici pe ei nu li nimeni în seamă. Atât în țară, cât și peste hotare. Pretutindeni sunt răstaliți să slujească orice cauză și să slujească sentimentul nobil de țară. Pe deasupra, partidele lor (PUNR și PDAR) nu reprezintă niște forțe politice însemnate. Lucru pe care îl știu deja foarte bine și americanii.

foc. Și iată cum. Pe de o parte, a mai șters, sau atenuat, din diferența de popularitate dintre PDSR și opoziție. Pe de altă parte, și-a coafat nițel din imaginea proastă pe care o are în Occident, mai cu seamă în SUA. Domnia sa și-a dorit și își dorește să fie primit și recunoscut la Washington. Pe americani îi interesează prea puțin democrația la noi. Ei vor ca în Balcani să fie liniște. Restul ne privește pe noi. Or, după zarva cu scrisoarea, Iliescu va apărea în ochii politicienilor americani ca singurul om cumpătat și deci garant al stabilității în această zonă. De

aceea va profita din plin de ocazie și-i vom telerevedea cu poza-i bine știută - zâmbetul inconfundabil, ținând cu mâna dreaptă cupa de șampanie iar cu stânga făcându-și de lucru în buzunaru nădragilor. De aceea este firesc să ne punem întrebarea dacă sunt chiar străini atât el cât și liderii PDSR de manevra Moțiu.

Dar din toată întâmplarea reza și o parte bună. Învățătura de minte. Și nu numai pentru politicieni, ci și pentru

alegători, care vor trebui să fie cu ochii în patru de acum încolo când își vor da voturile. Să știe că și-i dau pentru patru ani. Timp în care nu mai poți schimba nimic. Se măsoară de șapte ori și se taie o dată pentru o nenorocită de haină. Darmite când e vorba de o semnătură pe un document politic sau când se dă un vot, lucruri ce pot schimba viața unei țări?

Dan BĂNICĂ

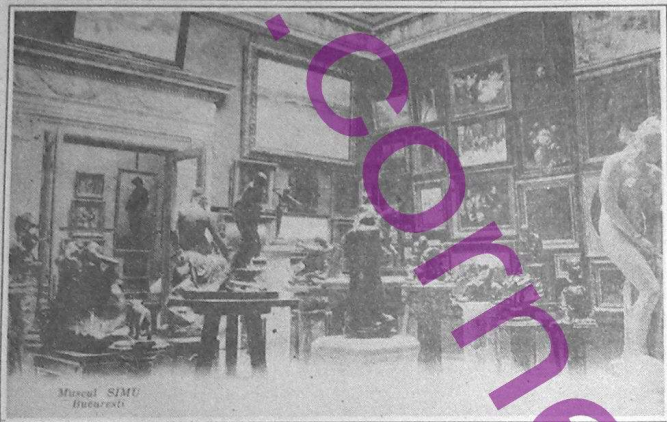
2090 94

Maxima săptămânii

"Hotii cei mari îi pedepsese adesea pe hotii mai mici". (Balbus)

EFEMERIDE: 29 septembrie - 5 octombrie (Brumărel)

În ziua a doua a lunii octombrie ne amintim de Sf. Mc. Ciprian și Iustina. Ciprian s-a născut pe la anul 250 în Cartagina, din părinți bogati. Studiază filozofia, apoi devine preot al zeului Apollo, ajungând celebru pentru vrăjile pe care le făcea. Pe atunci trăia o fecioară creștină, Iustina, vestită pentru frumusețea și cinstea ei; ea jurase să trăiască în feciorie. Un tânăr care o dorea de soție s-a dus la Ciprian și, dându-i bani, i-a cerut să o vrăjească. În trei rânduri vrăjile lui nu au folosit la nimic. De aceea Ciprian renunță la idolatrie, cerând să fie botezat. Sf. Ciprian și Sf. Iustina au primit moarte de martiri în persecuția din timpul împăratului Dioclețian, când mulți credincioși și-au aflat moartea.

„Muzeul Simu“ a fost dislocat de comuniști pentru a „rătăci“ din piese. Din cele circa 1300 de piese donate de Anastase Simu, astăzi mai sunt doar 600...

Cititorii întreabă, medicul răspunde

● Stimată doamnă **VIORELA IONESCUI** din Pucioasa, vă sfătuiesc ca înainte de a face tratament pentru infecția urinară trenantă de care suferiți să repetați un examen de urină, care va fi văzut de medic. Tratatamentul cu **ACID NALIDIXIC** poate să vă ajute în infecția cu Protens, dar acest lucru îl va stabili numai medicul.

● Doamnă **POPA STAN** din București, sectorul 1, pentru alergă respiratorie de care suferiți este indicat să faceți tratament cu **TAVEGIL** un comprimat seara la culcare. Pentru stabilirea alergenului care v-a declanșat boala, veniți să luați un билет de trimitere la Spitalul Malaxa, secția alergologie.

● Doamnă **AUREL CÂMPEAN** din sectorul 4, București, după trei săptămâni de tratament cu **PENTOXIFILIN - 3 tb/zi, NIFEDIPIN - 3 tb/zi și DIPIRIDAMOL - 2 tb de 3 ori pe zi,** reveniți pentru controlul tensiunii arteriale și examen clinic general.

● Doamnă **COSTA SORIN** din Câmpina, nu vă faceți probleme cu fractura pe care o aveți. Sunteți tânăr și se consolidează perfect.

După ce scoateți aparatul gipsat, controlul radiologic va confirma cele spuse de mine. Perioada de 10-12 zile ce va urma va fi puțin mai dificilă - exercițiile de recuperare pe care le veți face la recomandarea medicului ortoped vă vor face să puteți reincepă activitatea.

● Doamnă **NICULESCU ȘTEFAN** din sectorul 1, București, vă rugăm să treceți pe la cabinetul medical pentru a primi 100 tablete **DIGNOCONSTANT** din care veți lua 3 tablete pe zi pentru **CICD** și pentru Bloc de care suferiți veți primi o cutie de **ACETYLCYSTINA** din care veți lua 2 picururi pe zi.

● Doamnă **KLOSS SEDA MIRCEA**, vă rog să reveniți peste 12 zile la cabinetul medical pentru a mai primi 3 cutii de **PROCARUM** cu care veți continua tratamentul pentru **CICD și ASC**.

● Doamnă **CRINA PETRESCU** din Buzău, vă comunicăm că avem pentru dumneavoastră 3 cutii de **MUCOSOLVAN** cu care veți continua tratamentul pentru bronșita cronică de care suferiți.

Dr. Maria VISSARION

29.09.1965: Este inaugurată statuia lui M. Eminescu, operă a sculptorului Gheorghe Anghel, aflată azi în fața Ateneului Român din București.

30.09.1916: cade răpus de o schiță, pe Valea Oltului (la Coți) generalul David Praporgescu, comandantul Corpului I de Armată.

1.10.1779: Voievodul Alexandru Ipsilanti dă hrisov „pentru aducerea apei de departe și cu multă cheltuială“, făcându-se două cișmele de către „cișmigiul“ Dumitru Similigi-Bașa: una pe ulița Boian-giilor, alta lângă Mănăstirea Săbindar.

2.10.1853: Se naște la Șipot (Bucovina) compozitorul Ciprian Porumbescu, autor a peste 250 de lucrări vocale și instrumentale, mai cunoscute fiind: „Balada“, opereta „Crai Nou“, „Cântec pentru 1 Mai“.

3.10.1918: Sub îndrumarea lui Take Ionescu se formează Consiliul Unității Naționale Române. Scopul principal era adunarea personalităților emigrației române sub standardul reintegrării neamului, indiferent de vederile politice divergente. Au făcut parte: Nicolae Titulescu, dr. Ion Cantacuzino, Vasile Lucaciu, Octavian Goga și alții.

4.10.1882: Încep lucrările de electrificare în centrul Bucureștiului. Se instalează cablu electric aerian pe Calea Victoriei, str. Știrbei-Vodă și în Cotroceni.

5.10.1724: Este sfințită Mănăstirea Văcărești în prezența ctitorului Nicolae Vodă Mavrocordat, a Mitropolitului Daniil și a mulți finali prelați veniți din partea bisericilor surori. Superbul lăcaș în stil brâncovenesc a fost dărâmat de administrația comunistă.

Dr. Mihnea DRAGOMIR

Anunț

De la mijlocul lunii septembrie, redacția revistei „Cuget“, editată de Mișcarea pentru Regalitatea României, are o nouă adresă: Bd. Carol I, nr. 55, sectorul 2, (telefon 614.93.32) în sediul Organizației PNTCD, sectorul 2.

De asemenea, „Cuget“ informează cititorii că, lunar, va organiza întâlniri cu caracter istoric și documentar la care vor fi invitate personalități ale vieții culturale, științifice și politice.

„CUGET“

Dreptatea

Secretar general de redacție: **MIRCEA VLAD**
 Șefi de departament:
DAN BĂNICĂ: informații
VIDVIG PĂTRĂȘCANU: politic
ȘTEFAN CALIGA: internațional
IOAN FRÂNCU: sport
 Grafică și machetare:
IOANA BERCIU
 Corectură:
FLORINA DUBĂU
 Secretariat:
MIHAELA MANOLACHE
 Documentare:
CONSTANTIN CEACU
 Departament publicitate și marketing:
MARIA CĂPĂȚANĂ
 Distribuție: **LUMINIȚA DAMIAN**
 Financiar, contabilitate:
ECATERINA BUCĂ
 Correspondenți speciali: SUA: **SILVIA DUTCHEVICI**
 SUA și Canada:
ADRIAN MIHAIL GRIGOROPOL
 Geneva, Munchen:
STELIAN IONESCU
 Tutlingsen:
RADU PĂTĂRĂLEANU
 Barcelona:
SERGIU KLEIN
 Correspondenți teritoriale:
SORIN GRECU - Chișinău
TICU CIUBOTARU - Galați
VIRGIL COSMA - Iași
TOMA EDUARD DINU - Iași
SIMION SANDU BORBEANU
 Huedoara
NICU VRĂNCEANU - Bacău
COSTEL IONESCU - Brașov
MĂLIN DUMITRU - Alba
VASILE VASILICA - Alba
IONEL BOTEA - Caraș Severin
FLAVIU BREZEANU - Brăila
FLORIN RĂDULESCU - Vrancea
MIHAI ENCIU - Slobozia
GHEORGHE SIMIANU - Suceava
AUREL TEODORESCU - Argeș
DIANA MUNTEANU - Prahova
CĂTĂLIN POPESCU - Prahova
MIHAIL BARBU - Valea Jiului
GHEORGHE TUDORAN - Arad
DANTE M.C. SEDAN - Timiș
PANAIT STĂNESCU-BELU - Timiș
VICTOR PIETREANU - Teleorman
SORIN CUCUREZEANU - Teleorman
IOAN GAVRILĂ - Tulcea
MICU DAN GRIG - Bihor
 Redacția și administrația: Calea Victoriei nr. 133, etaj 2, tel: 694125, fax: 6506444, 70179, București, sector 1. Cont. v. - menț nr.: 4510501106 BCR filiala SMB.
 Tehnoredactare computerizată:
Raluca Bobic, Mariana Ionitșă, Anca Fircuș
 Tiparul executat la **TIPOREX** Calea Plevnei nr. 114, sector 1, tel: 6377196

Responsabil de număr: DAN BĂNICĂ

Anunț

Organizația Muncitorească Centrală a PNTCD anunță membrii și simpatizanții săi că joi 29.09.1994, la sediul central al PNTCD în sala de ședințe din corpul B, etaj 1, B-dul Carol I, nr. 34, orele 17, va vorbi dl deputat **GHEORGHE COMĂNESCU** - vicepreședinte al Filialei București PNTCD, membru al Consiliului de Conducere al partidului pe tema: „OMUL POLITIC ARE NUMAI VALOAREA PORTELOR, NU ȘI A VORBELOR, NU ȘI A CALITĂȚII SALE“

Cititorii săptămânalului „Dreptatea“ care doresc abonamente au următoarele posibilități:

a) Adresându-se redacției noastre din București, Calea Victoriei nr. 133, etaj 2, sector 1, tel: 6504125, fax: 65046444, cont de virament: 4510501106, BCR - SMB. Se decupează talonul existent în publicație și însoțit de mandatul poștal care atestă plata se vor trimite pe adresa de mai sus.

b) Adresându-se tuturor oficiilor PTRR din țară, menționând că săptămânalul „Dreptatea“ figurează în catalogul RODIPET la poziția 2129.

CUPON DE ABONAMENT

1 lună 1080
 3 luni 3510
 6 luni 7020
 12 luni 14040

Suma de lei s-a depus cu chit. nr. _____ mandat poștal nr. _____ din _____

1 lună	3 luni	6 luni	12 luni	Nume
				Prenume
				Adresă
				Cod poștal
				Localitatea
				Județul

Conferința de presă săptămânală a PNTCD

Conferința de presă a fost deschisă de dl. Ion Diaconescu prim-vicepreședintele PNTCD.

Dintre evenimentele care au agitat scena politică în ultima săptămână se poate menționa net scrisoarea celor șapte ambasadori la persoana noului ambasador al SUA în România.

În democrație, sigur, fiecare are dreptul să-și exprime părerea asupra unor probleme, însă în contextul unei țări care scrișoarea a fost redactată și care scrișoarea poate avea urmări pe plan internațional. Deci scrișoarea este o greșală politică deoarece ne permite să ne amestecăm în treburile interne ale unui alt stat, mai ales când vorba de SUA.

Atâtă vreme cât prin scrișoarea se vorbește despre Senatul american să voteze împotriva ambasadorului, practic scrișoarea să se ceară un vot împotriva ambasadorului SUA care l-a desemnat pe acest ambasador. Noi am hotărât să dăm d-lui Matei Boilă un vot de încredere prin care să arătăm atitudinea partidului nostru față de acest act politic comis de PUNR.

În ciuda a ceea ce a apărut în unele publicații, starea sănătății d-lui Coposu este bună, iar d-lui Coposu din păcate în urma puncției făcute de dl. Mădălin, a căror stare se îmbunătățește pe zi ce trece, d-sa a făcut un pas în zoster la brațul stâng. În tot acest timp d-sa va fi prezent la București pe 15 octombrie pentru simpozionul

privind restabilirea adevărului istoric referitor la evenimentele de la 23 august 1944, simpozionul la care este invitat și Regele Mihai. În ceea ce privește înlocuirea d-lui Coposu din funcția de președinte al PNTCD, este o senzațională, care nemiavând ce să scrie, inventează.

În legătură cu sondajele de opinie comandate de fundația SOROS partidului de guvernământ are o „zestre care sunt legați într-un fel sau altul de guvernământ. Procentul de 25% prezintă o tragedie pentru Guvern, știut fiind faptul că un executiv viabil din populație”.

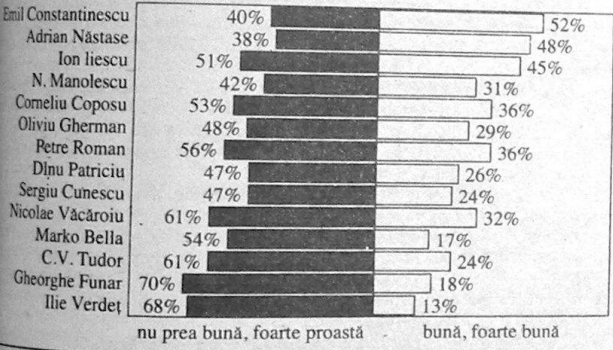
Dl. Răsvan Dobrescu, deputat PNTCD: „În cursul verii, Guvernul a trecut în structurile Ministerului Culturii a Direcției Monumentelor Ansamblurilor și Siturilor istorice. Această hotărâre a Guvernului este foarte periculoasă deoarece prin aceste monumente și siturile sunt puse în pericol mai ales prin ridicarea de construcții în zonele respective. Este un atac la adresa istoriei noastre naționale”.

Ovidiu PĂTRĂȘCANU

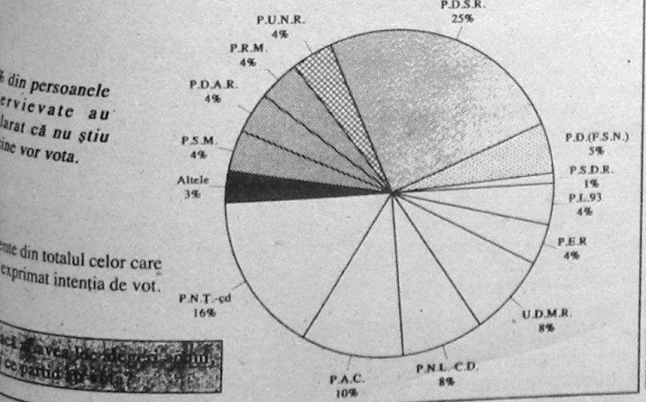
Sondajul IMAS

La cererea fundației SOROS, a fost finalizat programul de sondare a opiniei publice pe 1994. După cum puteți constata din graficele de mai jos Convenția Democratică are o evidentă superioritate față de partidul de guvernământ, atât în ceea ce privește forța partidelor componente cât și imaginea liderilor.

Sondaj IMAS septembrie 1994

Sondaj IMAS septembrie 1994

Conferința săptămânală a OMC:

„Lumea încotro. Noua ordine mondială între mit și realitate“

Invitatul de joi 22 septembrie 1994 al OMC a fost dl președinte al Organizației PNTCD sector I, Iulian Fota, inginer, absolvent al Colegiului Național de Apărare, membru în Comitetul de Conducere al Organizației de Tineret PNTCD. În cuvântul de deschidere, dl Ion Lambru, președintele OMC, a arătat că „portdrapelul democrației românești - PNTCD” are reprezentanți tineri care vor continua în mod direct și cert tradiția național țărănească în România.

Cu o documentare precisă și o ținută de o acuitate care a bucurat pe toată lumea, dl inginer Fota a susținut, dintr-un punct de vedere realist, tema al cărui obiect îl reprezintă viitorul României, ca stat important în Europa („dacă va duce o politică realistă, eficientă și rapidă”), în contextul în care noua ordine mondială, odată cu momentul istoric 1989, este necesitatea zilelor noastre (Căderea Zidului Berlinului fiind percepută ca simbol al sfârșitului Războiului Rece). Astfel, secolul 21 urmând să fie foarte diferit de cel al cărui fine îl reprezentăm, politica internă a României nu poate fi concepută decât ca făcând parte din politica europeană și internațională: „Firește, vom avea întotdeauna în vedere revenirea Basarabiei la patria mamă, dar pentru moment, problema realizării ei pe cale politică, a schimbării granițelor nu se poate pune decât în termenii creării, ai interferării spațiului economic și cultural”. Fiind al patrulea moment (1815 - Sfânta Alianță, 1915 - Liga Națiunilor, 1945 - ONU) din istoria omenirii moderne care solicită o nouă ordine mondială, s-a subliniat importanța ONU, NATO, UEO, CSCE (relații politice) și UE, NAFTA (relații economice) pentru refacerea echilibrului geopolitic rupt în 1989. S-au arătat totodată amenințările noii ordini mondiale: decalajele socio-economice dintre emisfera nordică și sudică (respectiv dintre Europa de Est și Europa de Vest), hegemoniile naționalismului (țările mari încercând întotdeauna să conducă țările mici, naționalismul apare ca reacție de împotrivire la aceasta), problemele de mediu și demografice. În continuare, dl doctor Caltofoleanu, rezident 3 luni în SUA (și Canada), a împărtășit opiniile sale și ale unor oameni poli-

tici americani vizând realitatea politică și economică din țara noastră.

Dl Iulian Fota: „Marile Puteri au întotdeauna grijă să-și asigure un avans și o superioritate față de celelalte țări; rușii aglutinează, asimilează tot ce întâlnesc în cale, iar o bună înțelegere între România și Ungaria (ca state neslave) este în interesul amândurora”.

Dl Gabriel Ciotoran: „Frontierele României (excluzând Basarabia) s-au stabilit prin Tratatul de la Helsinki între RSR și URSS, care nu mai există în această formulă”.

Dl Agaciuc: „La ce se referă compromisul Occidentului cu regimul Iliescu și în ce constă el?”

Dl Fota: „SUA are interes ca în România (cu poziție strategică în Europa) să fie liniște și stabilitate, nu neapărat democrație”. Asta convine actualilor guvernanți, după cum, „politica se face pe interes nu pe sentimentalism”.

Dl Datculescu: „Cum vedeți România prezentă și viitoare în Europa și în lume?”

Dl Fota: „Pe plan european România poate fi luată în considerare, dar la nivel intercontinental încă nu.”

Și, citându-l pe N. Titulescu, după cum vom ști să depășim criza managerială în care ne aflăm, a spus: „Dați-mi o politică internă viabilă și voi face o politică externă eficientă”.

Dl Moldovan: „Este vizibilă diminuarea rolului ONU, slăbirea SUA”.

Dl Fota: „În prezent SUA are slăbiciunile ei interne și nu mai poate controla lucruri care altădată nu ridicau nici un fel de problemă. ONU este în proces de reorganizare, reformulare în conformitate cu noua ordine mondială”.

Dl Viorel Grosu: „Cum credeți că se va transforma structura Consiliului de Securitate?”

Dl Fota: „Prin negocieri în spatele ușilor închise, ca orice tranzacție de acest fel”.

Dl Emil Popescu a repetat propunerea pentru membrii PNTCD, rudele și cunoștințele acestora, deveniți șomeri, de a urma cursurile gratuite pentru pregătirea în meseria de consilier financiar. În încheiere, dl Lambru a mulțumit tinerilor țărăniști, dlui Iulian Fota: „Adunând număr și speranță la Dumnezeu, atenți în fiecare clipă, vom putea lua măsuri decisive”.

Florina DUDĂU

Conferința de presă a Convenției Medicilor Democrați

Miercurse trecută, la sediul din B-dul Carol I, a avut loc conferința de presă a Convenției Medicilor Democrați din România (CMDR), sub conducerea președintelui acesteia, dl George Calalb.

În deschidere, a fost distribuită ziarștilor o declarație-apel a CMDR prin care opinia publică este prevenită de restaurația în forță și pe față în structurile Puterii, a vechilor activiști și colaboratori ai Securității. Prin aceeași declarație-apel, CMDR s-a angajat să strângă dovezi ale abuzurilor comise de-a lungul timpului de către Iulian

Mincu, în vederea demiterii acestuia din funcția de ministru al Sănătății.

Reprezentanții CMDR prezenți la conferință au mai arătat că Legea asigurărilor de sănătate, votată de către Senat „este sub orice critică”, fiind necesar să fie revizuită. În forma adoptată de senatori, legea are nenumerate lipsuri, mergându-se până la încălcarea autonomiei viitoarelor Case de Asigurări de Sănătate - ce urmează să finanțeze în viitor activitatea medicală - plasându-le sub conducerea Ministerului Sănătății. (O.F.)

Întrebare

adresată domnului Octav Cozmâncă, secretar de stat, șeful departamentului pentru administrație publică locală de către domnul deputat PNȚCD Sergiu Rizescu

Prin răspunsul nr. 19a/175/D2/403/04.04.1994 dat la întrebarea mea din 21-03-1994 ce avea ca obiect anticipația de 7131 lei de cameră pe care R.A. REGOCOM Pitești o pretinde de la cei care locuiesc în blocuri, în marea lor majoritate proprietari ai apartamentelor în care stau, invocând art. 62 alin. 3 din legea nr. 4/1981, mi s-a confirmat, pe de o parte, că însuși Parlamentul a fost solicitat de asociațiile de locatari pentru abrogarea acestui text de lege, iar pe de alta, mi s-a făcut cunoscut că există o inițiativă legislativă, depusă la Senat, pentru modificarea și completarea lui, dar până la instalarea și punerea în funcțiune a aparatelor menționate la pct. (3) din acest proiect de modificare, se menține încasarea tarifelor pentru serviciile furnizate după sistemul practicat în prezent. Asta înseamnă că, până când se vor monta acele contoare prezonitate (dacă se vor monta vreodată), să plătim la nesfârșit niște bani, cu anticipație, în contul unei unități ale cărei activități edilitar-gospodărești lasă de dorit, pentru niște servicii ce nu e niciodată sigur că vor fi prestate și cuantificate corespunzător. Și asta doar pentru că, prin această anacronică lege a gospodăriei comunale, se păstrează aceeași mentalitate politico-economică de altădată, conform căreia cetățeanul era obligat, prin lege, să subvenționeze fostele întreprinderi socialiste nerentabile,

la fel de bugetofage și astăzi, în detrimentul unei înțelegeri contractuale ferme, explicite și cuprinzătoare, reciproc avantajoase între prestator și beneficiari, ceea ce contribuie în continuare la spolierea acestora din urmă. Din păcate, Consiliul Județean Argeș, care-și subordonează pomenita regie, n-a luat până-n prezent nici o măsură pentru a stopa acest abuz care creează din ce în ce mai multe proteste sociale. Așa că-l întreb iarăși pe dl. Cozmâncă: în calitatea domniei sale de șef al departamentului Administrației Locale, ce măsuri și când are de gând să le ia pentru ca oamenii să nu mai plătească ceea ce, în fapt, nu datorează, până când se va abroga expres draconic act normativ ceausist? De ce nu s-a elaborat un proiect integral pentru o nouă lege a gospodăriei comunale, atâta vreme cât cea mai mare parte a celui existent încă a devenit inaplicabil, prin abrogări implicite, datorită noilor reglementări privind administrația locală și transformarea fostelor unități socialiste în regii autonome și societăți comerciale cu capital de stat și se apelează la ajustarea unui singur articol? Pe de altă parte, aduc respectuos această problemă nefastă cu care se confruntă, probabil, și alte județe, în atenția colegilor de la comisia de resort din Camera. Aștept răspunsul scris de la D.A.L. până la 03-10-1994.

Întrebare

Pentru dl ministru al Sănătății prof. dr. Iulian Mincu Adresată de către deputatul PNȚCD de Prahova dl Mircea-Mihai Munteanu

Prin interpelarea adresată Guvernului încă din data de 20 iunie 1994, am semnalat că, începând cu luna septembrie a.c., în județul Prahova nu vor mai fi fonduri disponibile pentru activitatea sanitară. Același pericol l-au sesizat autorităților competente, în perioada imediat următoare, alți doi parlamentari prahoveni: dl senator Traian Mocuța și dl deputat Anton Nicolau.

De fapt, am fost informați că acest fenomen cu urmări dezastruoase nu este propriu numai județului menționat, ci există în majoritatea unităților administrativ-teritoriale similare.

Prin adresa IM nr. 41832 din 11 iulie 1994, semnată de dvs, ne răspundeți că Ministerul Sănătății "nu are competența de a suplimenta" cheltuielile privind bugetul local. Apreciem că răspunsul dvs este total nesatisfăcător, căci probează refuzul de a vă implica în rezolvarea unei probleme ce aparține domeniului de care se ocupă Ministerul Sănătății.

Noi am adresat interpelarea Guvernului, convingși că ea va fi dirijată spre soluționare, departamentului de resort, Ministerul Finanțelor. Totodată, am sperat că ministrul condus de dvs, care coordonează politica privind sănătatea în România, va interveni, la rândul său, cu autoritatea pe care i-o dă competența în domeniu la Ministerul Finanțelor, pentru

justa rezolvare a cauzei.

Din păcate, temerile noastre s-au adeverit.

Ca urmare, solicit din nou Guvernului să ia, de urgență, măsurile necesare pentru asigurarea continuității activității de sănătate, la nivelul întregii țări.

Nădăjduiesc că Ministerul Sănătății se va implica, pe măsura gravității problemei și a responsabilității sale în domeniu.

Interpelare

Adresată Guvernului de către deputat PNȚCD SERGIU RIZESCU,

Se discută de mult despre necesitatea firească, într-un veritabil stat de drept cum se dorește a fi azi România, a unei legi a funcționarului public, care să reglementeze statutul acestuia, printr-un definitiv complex de drepturi și obligații generice și specifice, care să-l protejeze, dar să-l facă și responsabil. Se impune o asemenea lege, cu atât mai mult cu cât corupția, abuzurile, neprofesionalismul onora dintre cei ce desfășoară o astfel de muncă prejudicială grav interesele cetățenești, dar și ordinea de drept. Motiv pentru care adresez Guvernului prezenta interpelare, prin care cer ca până la 3 octombrie a.c., să-mi precizeze în scris dacă a fost emis proiectul unei asemenea legi, dacă și când l-a depus la Parlament, iar dacă nu, care sunt cauzele pentru care nu și-a onorat această importantă obligațiune politică și când intenționează să o ducă la îndeplinire în mod corespunzător.

Întrebare

Adresată domnilor G. I. Chiuzbaian, ministrul Justiției, I. Mincu, ministrul Sănătății, V.M. Drăgulin, procurorul general al Republicii, și Leonida Pastor, vicepreședintele Curții Supreme de Justiție de către deputatul PNȚCD Sergiu Rizescu

Potrivit procedurii civile, hotărârile definitive sunt pasibile de a fi puse în executare de către cei cărora le sunt favorabile, prin mijloacele puse la îndemâna și organele abilitate de lege, iar cei care se împotrivesc la executarea unei hotărâri judecătorești prin acte de violență sau de amenințare față de organul de executare ori împiedică folosința unui imobil deținut în baza unei hotărâri judecătorești pot intra sub incidența art. 271 alin. 1 și 2 din codul penal. Un asemenea caz se petrece actualmente în Pitești, unde cererea de executare silită ce face obiectul dosarului de executare civilă nr. 904/1994 de la Judecătoria Pitești nu poate fi dusă la îndeplinire, deși există șase hotărâri judecătorești (pronunțate de instanțe din toate cele trei grade de jurisdicție), pe care se întemeiază, întrucât se manifestă o puternică și nefirească opoziție din partea unor persoane fără calitate procesuală dar cu rude prin S.R.I. și Ministerul de Interne, precum și o permanentă atitudine șicanator-

obstrucționistă din partea unei societăți comerciale cu capital de stat, S.C. ARGESFARM S.A. Pitești, care nu recunoaște legea și justiția decât în funcție de anumite interese. Toate cele cinci încercări de executare silită, întreprinse până acum de cei interesați, au rămas fără vreun rezultat, singurul efect imediat fiind un scandal public local întreținut cu bună știință și abilitate perfidă de către cei ce se opun fără drept hotărâri judecătorești, încălcând grav legea. Motiv pentru care-i sesizez pe dnl V.M. Drăgulin, Leonida Pastor, G.I. Chiuzbaian și I. Mincu și le solicit să cerceze de urgență cele semnalate de mine prin prezenta și să dispună executarea silită imediată, potrivit cererii ce face obiectul dosarului de executare mai sus menționat, informându-mă în scris, până la 3 octombrie a.c., asupra măsurilor întreprinse pentru înfronarea legalității, rezolvarea acestui abuz și pedepsirea celor vinovați de crearea și perpetuarea lui.

Interpelare

Adresată ministrului Finanțelor de către TEODOR VINTILESCU

Grupul parlamentar PNȚCD + PER + PNLCD și prezentată în ședința Camerei Deputaților de către domnul TEODOR VINTILESCU, deputat PNȚCD

Luând în considerare problemele deosebite privind asigurarea fondurilor bugetare necesare în luna septembrie a.c. pentru asigurarea cheltuielilor în domeniul sanitar, pentru aprovizionarea de iarnă cu legume-fructe, combustibil precum și pentru cheltuielile curente de întreținere a drumurilor și străzilor care nu se pot efectua în trim. IV a.c. este necesar imperios acordarea unui avans (imprumut) din rectificarea bugetului județului Timiș prevăzut pentru luna septembrie a.c.

Suma necesară avansului este de 500 milioane lei, din care 200 mil lei pentru sănătate și 300 mil lei pentru cheltuielile curente la capitolul "Sume defalcate din impozitul pe salarii". La capitolul "Sume defalcate din impozite pe salarii" față de prevederile bugetare de 19,3 miliarde lei sunt necesare suplimentări în valoare de 8,7 miliarde lei, din care:

- 0,7 miliarde lei influența la cheltuielile de personal ale activităților bugetare ca urmare a indexărilor pe salarii în trim. III și IV a.c.

- 8,0 miliarde lei cheltuieli materiale și prestări servicii. Detaliările pe aceste domenii sunt în posesia dumneavoastră și arătate în adresa nr. 43/09 din 29.08.1994.

Numai așa se asigură desfășurarea normală în acest an a activității consiliilor locale din județul Timiș.

Doresc răspuns în scris până la sfârșitul lunii septembrie a.c.

Interpelare

Adresată dlui prim ministru Nicolae Văcăroiu de către grupul parlamentar PNȚCD + PER + PNLCD și prezentată în ședința Camerei Deputaților de către domnul deputat Gheorghe Cristea (PNȚCD)

Parlamentul României a votat legea nr. 83/1983 privind sprijinul activității producătorilor agricoli, unități care erau exceptate de la plata taxelor vamale, printre altele și mașinile agricole conform art. 12 din lege.

Guvernul trebuia să elaboreze normele de aplicare a legii, lucru nerăzbit nici până în prezent ceea ce conduce la neaplicarea legii.

Directia generală a vamelor nu poate introduce documentele de intrare în țară a acestor utilaje în lipsa normelor de aplicare a legii.

În consecință, prin neelaborarea normelor, Guvernul României blochează Legea nr. 83, votată de Parlament, aducând gravă prejudiciu producătorilor agricoli care în baza legii au importat astfel de utilaje.

DECLARAȚIE

Momentul politic și economic actual este de o asemenea gravitate încât responsabilitatea morală și politică pe care o avem în calitate de parlamentari ne obligă să facem prezenta Declarație.

De la început trebuie să spunem că esența acestei declarații este prezentarea cu maximă transparență a situației economice în care suntem ca de fapt, în sfera morală, politică și legală a guvernanților și că, dacă trebuie să facem noi este deoarece, până acum, Guvernul s-a eschivat de la onestă datorie elementară a sa.

Hotărârea de Guvern nr. 500 care privește reevaluarea mijloacelor fixe și a întregului activ al societăților comerciale și regiilor autonome, dincolo de imperiozitatea și chiar incorectitudinile metodologice pe care le conține, marturiseste fără echivoc că în ultimii ani valoarea mijloacelor fixe după care s-au calculat amortismentele a fost de câteva ori mai mică decât cea reală. În plus, amortismentele, chiar acolo unde s-au prelevat corect, atâtea câte au fost, n-au fost întrebuințate decât într-o măsură mică pentru refacerea utilajelor, ele fiind utilizate ca mijloace circulante. Rezultă că în ultimii cinci ani nu numai că nu s-au mărit prin investiții mijloacele de producție, nu numai că nu s-a restructurat industria, nu numai că nu s-au re tehnologizat întreprinderile, dar chiar activul existent a suferit o erodare continuă.

În loc de capitalizare, întreprinderile și regiile autonome și-au micșorat prin uzură activul și și-au mărit, în cele mai multe cazuri, datoriile. Rentabilitatea calculată contabilabil la întreprinderi este deci, în cele mai multe cazuri, fictivă fiind fundamentată pe date incomplete.

În aceste condiții era firesc ca producția să scadă, ca blocajul financiar să crească și ca puterea de cumpărare a populației să scadă simțitor. A afirma necesitatea reevaluării mijloacelor fixe, înmulțindu-le cu 8, deci, implică o recunoaștere că activul întreprinderilor a cunoscut în condițiile amortismentelor mult prea mici o continuă scădere și în același timp, se afirma că s-a reușit stoparea declinului economic și chiar o creștere a producției este un rezultat flagrant care induce în eroare populația țării cu efecte amplificatoare a dezastrului economic.

Apăruta stabilitate macroeconomică și reducerea ratei inflației prin scăderea puterii de cumpărare a populației și prin utilizarea aproape în exclusivitate a produsului brut pentru consum sacrificând dezvoltarea și chiar acceptând diminuarea activului întreprinderilor nu este decât o premisă pentru un nou puseu catastrofal inflaționist.

De altfel, chiar puterea recunoaște că măsura preconizată prin Hotărârea de guvern nr. 500 duce cu necesitate la inflație dacă ea nu va fi însoțită de investiții masive, de restructurare, de reabilitare, de capitalizare și de re tehnologizare a întreprinderilor.

În tot Guvernul oferă ca soluție pentru asta, corect din punct de vedere principal, privatizarea mijloacelor fixe și activului existent. Numai că privatizarea, ca mijloc pentru a atinge scopul trebuie să contribuie la realizarea unui mecanism de piață eficient prin: - mobilizarea economiilor și orientarea lor spre investiții;

- orientarea investițiilor exclusiv după criteriul economic al profitului;

- realizarea unei independențe reale, eficiență economică a întreprinderilor.

Constatăm însă că privatizarea, așa cum o preconizează Guvernul, făcută în spiritul unei economii centralizate, birocratice și mai ales corupte nu realizează absolut nici una dintre dezideratele de mai sus. Prin împărțirea către cetățenii țării a 16 milioane petece de hârtie care au toate șansele să se apropie pe o piață liberă de valoarea zero, nici o întreprindere nu va scăpa de vechea conducere birocratică. Cu atât mai puțin se vor găsi banii necesari pentru capitalizare, restructurare, re tehnologizare și reabilitarea unităților economice de către investitori imaginari care în final s'au dovedit a fi acțiuni.

De fapt, numai două alternative sunt astăzi posibile în cadrul politicii duse de putere în ultimii ani: - sau continuăm consumarea substanței întreprinderilor existente adâncind catastrofal declinul economic;

- sau, așa cum se preconizează prin Hotărârea de Guvern nr. 500, reevaluăm mijloacele fixe și încercăm, în lipsa unei privatizări eficiente, pe seama inflației, deci a buzunarului și așa gol al populației, o oarecare vitalizare a întreprinderilor.

Greu de spus care din cele două alternative în fața cărora ne-a dus politica ultimului cincinal este mai dezastruoasă.

Pentru a putea alege o a treia alternativă benefică trebuie: - rupt nodul gordian al corupției, al cărui specific în țara noastră este componenta sa politică;

- reconstituirea și garantarea proprietății particulare nu ca o concesie relativă de moment, ci în virtutea respectării unui principiu; - renunțarea la conducerea birocratică, mascată dar reală, a economiei, sursă de căpătuială pentru unii și de descurajare a inițiativelor economice eficiente pentru alții.

Fără aceste condiții minimale, pe care actuala putere a dovedit că nu le poate sau nu vrea să le îndeplinească, nu se poate obține credibilitatea minimă necesară unei revigorări a economiei. Este prin urmare, nevoie de o schimbare radicală a politicii economice, iar începutul ei este transparența, adevărul.

Cerem deci, guvernului, să renunțe la dezinformare și să prezinte situația reală a economiei, măcar acum în ceasul al doisprezecelea, avertizându-l că în caz contrar, catastrofa economică care urmează îi va fi imputabilă nu numai politici și moral ci chiar penal. Dar transparența și adevărul pe care le cerem guvernului sunt doar un început. Redresarea economică este, după părerea noastră, posibilă numai prin luarea în considerare a programului de privatizare al Convenției Democratice din România a cărei prezentare și dezbatere a fost blocată de către domnul Prim-ministru prin condiționarea componenței delegației C.D. fapt ce constituie o inadmisibilă ingerință în libera opțiune a partenerilor de dialog.

GRUPUL PARLAMENTAR PNTCD - SENAT

INTERVENȚIE

Doamnelor și Domnilor,

Îmi voi permite să vă rețin atenția pentru puține minute în speranța că prezentarea unei situații cu care este confruntată o ramură de vârf a medicinei românești, chirurgia cardiovasculară, va găsi ecoul necesar rezolvării impasului prezent.

În mod concret mă refer la centrul Național de Chirurgie Cardio Vasculară Fundeni coordonat de dl. profesor univ. dr. Ioan Pop D. Popa, centru ce funcționează în cadrul Spitalului Clinic Fundeni în condiții financiare precare.

Măiestria profesională a specialiștilor de care dispune, numeroasele lor brevete de invenții recunoscute larg în lumea medicală internațională, a făcut din acest centru o înaltă școală medicală românească. Aici s-au practicat peste 3500 de înlocuiri valvulare cu valve metalice și peste 1150 de înlocuiri de valve biologice. S-au practicat de asemenea aproximativ 2000 de implant de material protetic arterial. Prețurile acestor materiale în străinătate sunt însă cu mult peste ceea ce ar putea să reprezinte capacitatea spitalului de a le achiziționa sau ale bolnavului de a și le procura direct. Astfel o valvă de import valorează aproximativ 1200-2000 dolari, o valvă biologică se situează între 1500-3000 dolari, iar 20 cm de material protetic arterial artificial în jur de 2000 dolari.

Din 1983, Clinica de Cardiologie Cardio-Vasculară Fundeni implantează cu bune rezultate biovalva românească Pop D. Popa. Până în prezent au beneficiat de aceasta peste 860 de bolnavi și valoarea ei este probată de forurile internaționale de specialitate cât și de faptul că unii bolnavi o poartă de 11 ani. Prețul acesteia este de 3 sau 4 ori mai mic decât al uneia similară importată.

Producerea în țară a materialelor protetice arteriale artificiale cu

srijinul Institutului de Cercetări Textile a însemnat de asemenea o coborâre substanțială a prețului de achiziție (de la valoarea de cca 2000 dolari în străinătate la aproximativ 1800 lei). De implantarea acestor materiale au beneficiat până în prezent peste 2000 de bolnavi.

Ceea ce este însă grav este faptul că în prezent Spitalul Fundeni nu mai dispune de proteze valvulare cardiace, s-a oprit fabricarea biovalvei românești, iar lipsa banilor împiedică spitalele să facă comenzi necesare pentru producerea materialului protetic necesar.

În plus valva metalică românească cu tot srijinul dat de Academia de Științe Medicale și de Universitatea de Medicină și Farmacie așteaptă încă omologarea.

Fac de aceea apel la Ministerul Cercetării și Tehnologiei, cât și la celelalte foruri competente să urgenceze omologarea acestei valve metalice românești.

Este de asemenea important să se găsească toate disponibilitățile pentru aprovizionarea cu material protetic cardio-vascular a Centrului Național Fundeni. În lipsa acestor proteze valvulare bolnavii cu indicații operatorii ar trebui să se trateze în afara țării. Prețul în străinătate al unei înlocuiri valvulare este cuprins între 20.000 și 40.000 dolari. Apreciați și dvs cât bolnavi își pot permite acest lucru.

Această situație și multe altele am încredințarea că își vor găsi o soluționare viitoare odată cu apariția Legii asigurărilor de sănătate. Până atunci însă, rămâne ca cei ce au puterea deciziei să găsească urgent o rezolvare care să permită continuarea activității acestui prestigios centru medical.

Deputat PNTCD, Remus OPRÎȘ

Interpelare

Adresată guvernului de către MIRCEA POPA, domnului prim ministru, Nicolae Văcăroiu, de către Grupul parlamentar PNTCD + PER + PNLCD

Centrele Teritoriale de Calcul Electronic, actualele Societăți de Servicii Informative, înainte de 1989 aveau un statut uniform, funcționând după aceleași principii și indicații.

După dec. 1989, evoluția lor s-a diversificat astfel că în prezent ele se află într-una din următoarele situații:

- În pragul falimentului (din lipsă de comenzi, slabă preocupare sau nepricepere, plecarea unor specialiști spre societăți sau țări mai „calde” etc.)
- Adaptate la noile condiții de concurență cu societăți de profil privatizate, diversificând serviciile abordând : comerț cu tehnica de calcul, activități de instruire în informatică (în special șomeri) etc.
- Multe din aceste centre s-au menținut însă ca cele mai puternice unități cu principala activitate, informatica, beneficiind de personal competent și spații proprii.

Cele mai multe unități din ultima categorie au optat pentru privatizare prin metoda MEO încă din anul 1993, având dosarele depuse la FPS dar la care nu li s-a dat curs.

În această situație se află și Societatea de servicii informatice „CTCE Alba Iulia” S.A. care, având acordul tuturor angajaților a făcut demersurile pentru privatizare fiind cuprinsă în lista apărută în Monitorul Oficial cu societățile ce se privatizează prin metoda MEO.

Documentația necesară a fost înlocuită și înaintată la FPS și FPP fără a primi încă un răspuns.

Declarațiile Guvernului privind „rolul strategic al SSI” sau lipsa „unei strategii de privatizare” (?) în domeniul informatic, considerăm că nu au alt scop decât blocarea privatizării acestor unități.

Emiterea unui proiect de hotărâre privind preluarea SSI de către ministerul de finanțe despre care se vorbește în ultimul timp ar conduce la desființarea acestor societăți, obiectivul principal fiind preluarea în scopuri administrative a clădirilor, personalul existent fiind preluat numai în „limita disponibilului”.

Considerăm că efectul principal al acestei acțiuni va fi dispariția acestor societăți din peisajul tehnic și economic al țării, societăți care, înființate în urmă cu 25 de ani, și-au păstrat independența și în regimul de tristă amintire.

De existența lor depinde foarte mult progresul unei țări cu atât mai mult cu cât ele au pornit la noi cu multă întârziere și opreliști. Datoria actuală a acestor societăți este de a face o explozie în materie și nu a deveni subordonate ca simple officii la cheremul unui minister.

La Piatra Neamț:

Atelajul corupție-putere își continuă neabătut marșul

"Nemulțumiți de modul cum vechiul sindicat de la S.C. PERGODUR S.A. - Piatra Neamț (fosta "RECONSTRUCTIA") reprezintă interesele oamenilor muncii, împreună cu mai mulți salariați am hotărât înființarea unui nou sindicat, «DREPTATEA». Acesta a căpătat personalitate juridică prin DECIZIA nr. 20/28.04.1992, a declarat unul din liderii noului sindicat, ing. ADRIAN ADIACONIȚEL.

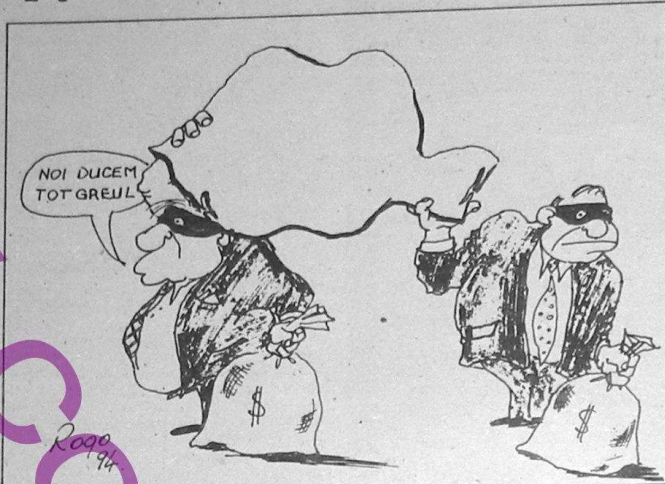
Încă de la înființarea sa, sindicatul "DREPTATEA" a devenit aparent inexplicabil - ținta mai multor șicane, presiuni și acțiuni de intimidare vizând clar desființarea sa. În dosul acestor acțiuni nelegale s-a aflat în permanență directorul general de la S.C. PERGODUR S.A., MIHAI IFTIME, inginer-mecanic, absolvent al academiei comuniste "ȘTEFAN GHEORGHIU", și conduce o societate comercială specializată în producerea și industrializarea celulozei și hârtiei.

Liderilor sindicali le-au fost desfășurate contractele de muncă invocându-se "restrângerea activității" în conformitate cu art. 130 lit. "a" din Codul Muncii. Aceștia sunt: ing. Tofan Mihai, ing. Adrian Adiaconiței, ing. Relu Vasiliu și ing. Petru Gabriel. Deși s-au folosit orice fel de mijloace pentru demolarea sindicatului "DREPTATEA" acesta a supraviețuit, în schimb i s-au adus grave prejudicii, fapt demonstrat de cele două decizii ale Curții de Apel din Bacău, nr. 46 și nr. 82 din 1994 și prin Decizia nr. 622/1993 a Tribunalului Județean-Bacău.

Justiția a dat dreptate liderilor sindicali dar directorul general de la S.C. PERGODUR S.A. Piatra-Neamț, ing. MIHAI IFTIME, a aplicat cu mare înfățișare și vădit defectuos doar ceea ce nu a mai putut ocoli din prevederile legii.

În ziua de 3.05.1994 a fost disponibilizat și inginerul Văgăi Octavian, prieten al liderilor sindicatului "DREPTATEA" conform aceluiași art. 130, lit. "a" din Codul Muncii (restrângerea activității). Dl. Văgăi Octavian este inginer-chimist, specialist în tehnologia celulozei și hârtiei. Pregătirea sa profesională este adecvată profilului S.C. PERGODUR S.A., spre deosebire de directorul MIHAI IFTIME, format conform cerințelor "școlii de aur", în bubela comunistă de la "Ștefan Gheorghiu".

Dl. Văgăi Octavian provine dintr-o familie deportată de comuști în Bărăgan, la 17 mai 1951. Motivul - a susținut înfocat P.N.T., chiar și după uzurparea puterii de drept în

România, de către comuști. Tatăl său, profesor și lider țărănist la Turnu Severin, a fost bestial ucis de comuști la 17 mai 1955.

Dincolo de simpatiile sau antipatiile (politice?), directorului general MIHAI IFTIME, o întrebare persistă supărător: de unde atâta înverșunare împotriva liderilor sindicatului "DREPTATEA"?

Enigma se destramă atunci când este readusă în actualitate soarta unui important obiectiv de investiții destinat protecției mediului înconjurător, terminat "doar pe hârtie", în realitate ne-finalizat pentru viitorul ecologic al râului BISTRITA ar fi trebuit să funcționeze la întreaga sa capacitate-conform documentației oficiale privitoare la recepția sa de către beneficiar (ing. A. Adiaconiței) încă din ziua de 30 nov. 1989. Dar beneficiarul, ing. A. Adiaconiței, a sesizat "grave neconcordanțe între documentația privitoare la investiția respectivă și realitatea dureroasă "de pe teren". Ne fiind finalizat decât în proporție de 40%, ing. Adiaconiței a refuzat să ia în primire obiectivul în cauză precizând în scris,

dintr-o sfântă prevedere, la 30 nov. 1989, în joul paginii: "nu se ia în primire decât la terminarea tuturor lucrărilor", după care a semnat.

Dar "măta moartă" a acestei investiții - o sumă uriașă de bani ce nu putea fi justificată - trebuia pasată în grădina beneficiarului (ing. A. Adiaconiței) prin orice mijloace, inclusiv prin uz de fals și fals în acte. Astfel, în aceeași zi (30 nov.) a fost emis un alt document: "PROCES-VERBAL DE RECEPTIE A PUNERII ÎN FUNCȚIUNE NR. 15114/30 nov. 1989" a investiției în cauză, numită "LUCRĂRI PENTRU MENTINEREA ȘI MODERNIZAREA PRODUCȚIEI DE CELULOZĂ, HĂRTIE ȘI INSTALAȚIE DE ALIMENTARE CU APA".

În respectivul proces-verbal se precizează: "Valoarea de înregistrare a fondurilor fixe ce se pun în funcțiune, (sau dau în folosință) este la data recepției (30 nov. 1989) de 24.332.000 lei".

Comisia de recepție a considerat obiectivul definitivat și aflat integral în funcțiune (!)

Această cacofonia (procesul-verbal) poartă în frunte semnătura directorului de atunci al fabricii "RECONSTRUCTIA", actualul director general de la S.C. PERGODUR, ing. MIHAI IFTIME, alături de care semnează liniștiți și ceilalți membri ai comisiei de recepție: ing. Ciobanu Iorgu, ing. Parascan Vasile, ing. Bordea Dan, chimist Alexandru G., ing. Drăgășanu Ghe., tehnician Nicolaeșcu Ioan. În dreptul numelui beneficiarului, ing. A. Adiaconiței, apare o plastografie ordinară executată stângaci de cineva interesat.

Liderii sindicatului "DREPTATEA" cunosc această afacere tenebroasă-maschalizată nejustificat sau necunoscută de către actuala administrație.

Ca urmare a nerealizării anumitor obiective de investiții de către S.C. Pergodur S.A.-Piatra-Neamț (fostă "RECONSTRUCTIA") râul Bistritza este în continuare în mod responsabil poluat, prejudiciile produse fiind greu de evaluat. În această situație, Consiliul Județean Neamț a hotărât efectuarea unei canalizări destinate alimentării cu apă potabilă a următoarelor localități: Săvinești, Roznov, Borlești, Zănești, Podoleni și Costișa. Această magistrală este extrem de costisitoare. Înainte de a se aproba această investiție ar fi fost normal să se verifice în ce măsură anumite unități agricole economice și-au finalizat lucrările (pentru care au primit bani greii) destinate protecției mediului înconjurător.

În concluzie, ne punem mai multe întrebări:

1. Ce s-a întâmplat cu uriașa sumă de 24.332.000 lei (nivelul anului 1989) care, reactualizată la nivelul anului 1994, este de ordinul a mai multor miliarde de lei?

2. Ce părere au acționarii de la S.C. Pergodur S.A.-Piatra Neamț?

3. Ce părere are Corpul de Control al primului ministru?

4. Ce părere are Garda Financiară?

5. Ce părere au: Poliția, Parchetul, Ecologistii?

6. Desigur, în actuala legislatură acestea rămân doar retorice.

Ca o provocare, cel puțin, este demn de luat în seamă și una din concluziile dureroase ale d-lui ing. Adrian Adiaconiței: "În dosul acestor manevre stau interese economice deosebite".

Mihail-Sorin GAIDAU

Dl. Chiuzbaian este PUNR-ist, dar e nevinovat

aprobată pe 12 septembrie, data poștei (a aprobării). Această hârtie văzută de la distanță de toți, a fost fluturată cu candoaie mai tot timpul, poate și ca pavază împotriva întrebărilor și precizărilor aduse de ziaristi. N-au contat declarațiile fără echivoc și repetate ale liderilor partidului său începând cu Funar, Gavra și terminând cu Suianu (un posibil înlocuitor) că a intrat camuflat în Guvern, d-sa a ținut-o una și bună. Revelația funaristă (verus Caritas) a avut-o d-sa în ziua de 15 august. Nu ne-a precizat ora. Și nici dacă atunci era pe undeva în depărtări. Împrejurare ce ar schimba fața lucrurilor. Totuși d-sa a constatat că la Caritas au jucat și „câștigat” tot felul de oameni, politicieni, guvernanți, parlamentari, judecători, procurori, poliști; despre ultimii nu vorbește nimeni. Se mai aruncă cu pietre pe ici pe colo în celelalte categorii în timp ce în judecători toată lumea lovește cu nesăț. Fapt ce îl îndreptățește pe dl. Chiuzbaian să chindă că Justiția este sabotată, iar campania de presă împotriva ei se datorează unor structuri obscure de Putere, cu anumite interese.

Firește că a venit vorba și despre „cazul Turianu”, prilej cu care ministrul Justiției a avut posibilitatea să mai facă niște volte printre declarații și realități spre a țiegi basma curată. În concepția d-sale reparație nu înseamnă să respecti postul din care

ai fost scos abuziv și nici măcar cel avut înaintea acestuia. Trebuie să fii mulțumit că nu ai fost dat afară din magistratură. Și-a luat însă angajamentul ca la prima întrunire a Consiliului Suprem al Magistraturii să-l propună pe dl. Turianu pentru un post superior la Curtea de Apel sau chiar eventual la Curtea Supremă de Justiție dar nu ca șef. Dar cine mai crede în angajamente? Unul din ele a fost acela, solemn, de a restabili legalitatea în aparatul Justiției. Cu toate acestea există magistrați cărora pe doi cai: Și la Curtea de Apel, și la instanțe inferioare. Dacă a fost bun de promovare, de ce se complacă să rămână acolo unde a fost? S-a afirmat că există și cereri scrise în acest sens. Pe de altă parte Legea (de organizare judecătorească) statuează că delegarea este limitată în timp. Dar Ministerul Justiției tolerează și patronează delegări repetate pe parcursul a doi ani și cu durate ce pulverizează pe cea legală. Răspunsul la această nedumerire ne-a lăsat cu gurile căsate: „este necesar”. O nevoie care necotătește Legea. Și unde? La Ministerul de Justiție!

Ceea ce nu face decât să dovedească cât de repede și-a însușit dl. ministru esența noului său partid: funarisme și gavrisme. Dacă nu le avea în sânge dinainte.

Ioan FRÂNCU

După ce s-a „privatizat”, TAROM-ul ține presa la poartă

La aniversarea a 40 de ani, TAROM a programat o conferință de presă. Nimic mai firesc. Ceea ce este cu totul nefiresc este că ea a fost concepută în cerc restrâns, cu participanți selectați pe criterii necunoscute. Când este vorba de o conferință de presă pentru care nu anunți că ar fi nevoie de acreditări speciale sau de invitații exprese, accesul nu este și nu poate fi limitat. La o conferință de presă el nu poate fi limitat nici (măcar) prin vreuna din modalitățile pomenite mai sus, decât dacă vrei să te înfrunți cu Președintele sau cu PRM. Totuși la întâlnirea cu presa a onorabilei companii TAROM, au fost ziaristi oprți la poartă, cu delicatețea proverbială a cerberilor parlamentari. Dacă vom adăuga și confuzia întregită în această privință (la telefoanele date anterior la sediul Companiei, după plimbări nesfârșite pe la diverse numere și locuri răspunsul la fost că ziaristiții au acces pe baza legitimației de ziarist, nu se poate trage decât concluzia că a fost o „mutare” intenționată. Staff-ul TAROM-ului nu știe că și la Ministerie și la Guvern se poate participa numai pe această bază? Se consideră mai presus de principii că doar cerul e mai sus ca noi? În nenumăratele contacte externe, nu au deprins polițetele elementare a raporturilor interumane, dacă nu în special cu presa. Am primit numeroase sesizări asupra felului de comportament al personalului de la agenții, dar nu am crezut că grosolană a ajuns și la vârf. Sau pornește chiar de acolo?

În tot cazul, scotindu-se cu „sacii în căruță”, TAROM-ul uită de sprijinul considerabil ce l-a primit de la „o anumită parte a presei” pe care acum o ține la poartă.

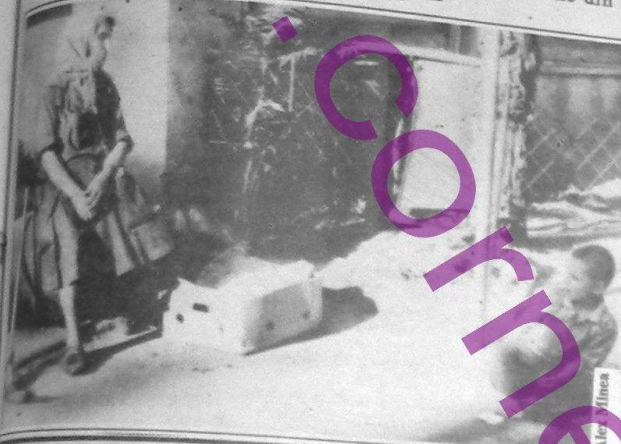
F. IOAN

Nu ne vindem țara, dar o dăm pe degeaba

Și gur l-ați auzit de nenumărate ori pe dl. Ion Iliescu, președinte de republică, explicând că sărăcirea României se datorează...

de subordonare a economiei unei formule de administrare est-internațională cu vârful la Moscova...

lucru se spune și astăzi. Dar unde este rezultatul muncii noastre? Vorbesc de relațiile în cadrul CAER...

Arca Filina

Marea reformă - între populism și șarlatanie

Fidelă până în pânzele albe unei politici consacrate, puterea politică scoate acum un scamețor iepurași din joben...

punitivă, lovind în posibilitatea de capitalizare - încurajată și dorită doar în vorbe - și totodată în dreptul de proprietate...

Teoria șanselor egale - proclamată la împărțirea certificatelor și atât de atrăgător reticului acum, este anulat din plecare de ordinea de prioritate...

Ioan FRÂNCU

Din cornul abundenței guvernamentale se revarsă râuri, râuri de ordonanțe neghioabe

După o foarte lungă vară și fierbinte forță, guvernul de înlocuitorii prezidat de domnul N. Văcăroiu a adus în camerele parlamentului un coș încărcat cu ordonanțe, reprezentând al nu știu câtează volum al Operei Guvernamentale...

Volumul de față conține ordonanțe de numărul 23 la 68, emise în perioada 18 iulie - 26 august, deci aproximativ o ordonanță pe zi.

Neputându-se rezolva însă nici ai bate din palme doleanțele înregii națiuni, s-a procedat metodic, având în vedere protecția socială a celor mai defavorizate categorii de oameni ai muncii...

În aceeași ordine de idei, Ordonanța nr. 39 (fără dată) are în vedere îmbunătățirea coeficienților de ierarhizare a salariilor de bază pentru personalul din sectorul bugetar...

careia se află președintele țării, cu coeficientul 9,80, iar pe cea de mai jos treaptă se situează garderobiera sau muncitorul necalificat, cu coeficientul 0,650.

Ordonanța nr. 68 din 26 august 1994, ultima din amintitul volum, are în vedere protejarea patrimoniului cultural național, este demnă de toată atenția.

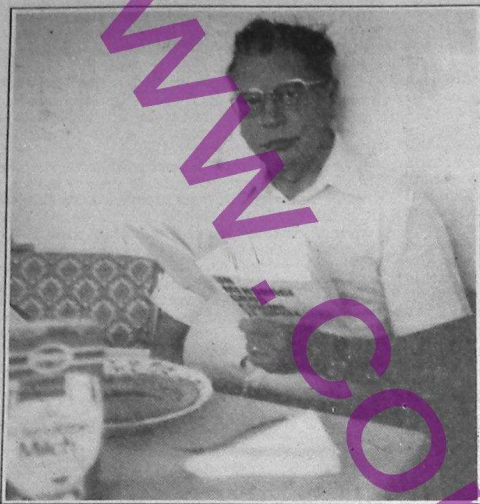
Dacă tot ar fi vrut să pună de o ordonanță bună, executivul, pe post secund de legislativ, putea să dea un prin care să li se acorde absolvenților diploma ai colegiilor de trei ani, dreptul de a-și continua studiile în instituțiile de învățământ de lungă durată.

Dacă cum bine se vede, avem toate motivele să nu ne bucurăm de surul vegetal și solar al acestei toamne, care da strălucire și înălțare doar sărăciei lucrui în care ne înfrățim de aproape o jumătate de secol.

Maria BURACU

bal) poartă le abia al actualul DDUR, îng semează rmișiei de Paraeon Alexandru rului, îng ordinată at. TATEA) yasă-mucocută de numitor Pergodor ISTRUC- e în mod luse fiind Consiliul reai unia cu apă înveștia Coetia em de aceasă ice în ce mize și- primit edului multe mă de care, este de S.C. rol al retul, testea nă de roase dozul imice DAU a ic sc e o j a l

Dr. Radu Pătărlăgeanu:

„Deși de mulți ani sunt doar cetățean german,
născut român și voi muri

Domnule doctor, sunteți stabilit de mulți ani în Germania. De când?

Hotărârea de a pleca din România am luat-o chiar după capitularea țării, după 23 august 1944. Am avut toată viața ororoare de ocupația sovietică. Am încercat în mai multe rânduri să părăsesc România între anii 1944-1945, dar nu am reușit, așa că mi-am continuat studiile în România. Am făcut cerere de plecare din România nu din cauza țării și a poporului român ci din cauza regimului tiranic și opresor instalat în România pe care nu-l confund nici cu țara noastră nici cu poporul român. Cererea de plecare definitivă din România am deus-o încă din anul 1962, dar am putut părăsi țara numai la data de 17 iulie 1973. Menționez că până la data la care am părăsit definitiv România nu am avut aprobarea să vizitez nici măcar o țară socialistă. Mi-a fost refuzată viza chiar și pentru vizitarea URSS-ului.

Cum ați reușit totuși să părăsiți România? În ce împrejurări?

Cățiva prieteni și colegi care părăsiseră România înaintea mea, m-au pus în legătură cu o persoană din Viena, originară din România care tranzacționa plecări din România pe bază de plată, de cumpărare. Am fost vizitat la București de acest intermediar din Viena care mi-a prezentat condițiile cumpărării, de fapt ale vânzării mele de către statul român. Era vorba de 20.000 de marci vest-germane care trebuiau plătite în străinătate la o mare bancă elvețiană SCHWEIZERISCHE BANK GESELLSCHAFT - ZÜRICH, într-un cont numit ROMEX, presupun că era un cont românesc care aparținea probabil Ceaușescuilor. Am fost creditat de o rudă apropiată cu suma de cumpărare. Persoana respectivă, care trata direct cu Ministerul de Interne din București, a obținut eliberarea pașapoartelor, operațiune care urma să fie făcută la 6 luni de zile după ce s-a deus suma de cumpărare în Elveția.

Deci, cetățenii români puteau fi vinduți și cumpărați ca orice marfă...

Da, este adevărat, puteau fi cumpărați ca orice marfă și pentru acești cetățeni, fie că era vorba de români, fie că era vorba de evrei sau de sașii originari din Germania, totul se făcea contra plată. Prin anii 1973-1974 se încheia un acord între Guvernul Român și Guvernul German, care plătea 8.000 marci vest-germane pentru fiecare cetățean român care emigra în Germania.

Fiind vorba însă despre un număr foarte mare de cetățeni români care solicitau plecarea definitivă în Germania nu se putea satisface decât un mic număr al cererilor existente. Se dădea prioritate acelor care pe lângă suma plătită de Guvernul german, dădeau și ei singuri, din buzunarul lor,

incă o sumă enormă pentru a avea prioritate la plecare.

Cu bunurile pe care aceștia le posedau în țară, cu averea lor, ce se întâmpla? Vă rog să faceți o referire concretă la cazul dumneavoastră.

Concret s-a întâmplat în felul următor: am posedat înainte de plecarea din țară două apartamente în București. Mi s-a pus următoarea condiție: unul din apartamentele...

Erau apartamente la bloc?

Nu, erau apartamente particulare situate într-o casă aflată în București pe strada dr. Felix nr. 13. Din această clădire cu patru apartamente

dețineam două. Când s-a ajuns la această tocmeală, la această tranzacție, s-a pus condiția ca apartamentul de la etajul I să-l vând, să nu rețin nici măcar o centimă pentru mine, iar suma rezultată din vânzarea apartamentului de la etajul I să-o depon la CEC-ul Central din Galea Verzilor, pe patru ceuri la purtător, deci anonime. A trebuit să vin acasă cu ceurile iar după aceea să dau un telefon la un număr care mi se lăsase și să aparut un civil care mi-a luat ceurile fără a mi da însă pașapoartele.

Vi s-a dat vreo chitanță?

Nu mi s-a dat absolut nimic. Într-un minut mi s-au luat ceurile și civilul a dispărut.

V-a fost luat practic un apartament fără să vi se ofere nici o garanție ca cel care vi l-a luat este o persoană oficială!

Așa este. În ceea ce privește soarta apartamentului de la parter mi s-a condiționat că pe acesta să-l transcriu ca vânzător, deși era vorba de o vânzare fictivă, unui tovarăș pe care nu-l cunoșusem și nu auzisem de el niciodată. Am semnat la notariat că am încasat contravaloarea apartamentului, deși n-am văzut nici un leu și, mai mult decât atât, am plătit chiar cheltuielile de notariat pentru transcriere.

Ați predat apartamentul împreună cu bunurile pe care le dețineți?

Da, împreună cu mobilierul și cu toate bunurile din apartament. S-a făcut un inventar și am semnat că am primit o sumă de bani. În fapt n-am primit nici măcar un singur leu, dar interesant este că persoana respectivă, tovarășul cărui a trebuit să-i transcriu proprietatea apartamentului de la parter, s-a prezentat la notariat cu un buletin de identitate nou-nouț, atunci scos de sub presă. Mi s-a părut ciudat acest buletin de identitate am reținut adresa înscrisă în el, care era trecută și în actele notariale și din curiozitate m-am dus la adresa respectivă.

În ce zonă a Bucureștiului?

Era în cartierul Militar și mi-aduc aminte că numărul de casă era ceva mai mare de 90. M-am dus pe strada respectivă și spre stupefacția mea, strada nu avea decât 54 sau 56 de numere. M-am dus la secția de miliție pretextând că îmi caut o rudă pentru un caz urgent de deces și că nu o găsesc la numărul 90. A aparut sectoristul care mi-a spus că este vechi în sectorul respectiv și că strada n-a avut niciodată numere mai mari de 50 și ceva. Deci persoana care a preluat apartamentul s-a folosit de un buletin de identitate fals.

Cine credeți că putea confecționa astfel de acte de identitate?

Nu puteau decât organele de partid sau și mai sigur organele Ministerului de Interne.

Cum ați plecat din țară?

Persoana care a mijlocit plecarea era bine cunoscută regimului de la București. El a mijlocit sute dacă nu chiar mii de plecări. Era urmașul vestitului intermediar de vânzări-cumpărări de oameni din România (Iacober) de la Londra care între timp murise. El a avut amabilitatea să-mi crediteze plecarea, să-mi cumpere și biletele de avion la Lufthansa. Am insistat să plec cu Lufthansa pentru că la TAROM urma să aștept cam o lună de zile și mă temeam să nu mi se retragă pașapoartele.

Deci ați plecat împreună cu familia?

Am plecat cu soția, 2 copii și cu mama mea.

Ce bunuri ați luat din țară la plecare?

Nu am putut lua decât câte un geamantan de carton care împreună cu conținutul său nu aveau dreptul să depășească 20 kg., geamantane pe care a trebuit să le depunem cu câteva zile înainte la vama Otopeni pentru a fi amănunțit controlate.

Cum v-ați integrat în viața pe care trebuia să o duceți în Germania, care a devenit patria dumneavoastră de adopție?

N-aș putea să spun că integrarea mi-a pricinuit greutate de netrecut dar nici n-aș putea să spun că a fost ușoară. În primul rând era vorba de o lume nouă pe care nu o cunoșteam, era vorba de o lume cu o altă cultură, cu alte tradiții, cu o altă limbă și cu alte mentalități, la care a trebuit încet-încet să mă adaptez. Aceasta a fost o primă greutate. O a doua greutate...

Totuși, lertați-mă, aveți două avantaje: am înțeles că în primul rând cunoșteai bine limba și-n al doilea rând aveai o profesie, cea de medic chirurg, care vă permitea o integrare mai ușoară.

Da, este adevărat, aveam o profesie care la acea vreme îmi acorda un grad ridicat de siguranță, pe vremea aceea nu era inflația asta de medici care există în prezent în Germania și-n toată lumea.

Referitor la limbă?

Intr-adevăr faptul că vorbeam germana curent, scris, citit și vorbit, sigur mi-a fost de un real ajutor. Este imposibil să trăiești într-o țară și să evoluezi, eventual să și progrestezi, fără să cunoști limba. Și mai ales într-o profesie în care vii în contact, zi de zi cu publicul. Dar pe de altă parte vreau să revin la o problemă de integrare. O altă dificultate, cea mai mare, a fost ruperea de țară: m-am despărțit foarte greu de România și ani de zile plângem noaptea gândindu-mă la țară. Trăiam departe de țară fizic, dar moral și cu sufletul trăiam în țară.

Cum ați fost primit de poporul german? Ați fost primit bine, cu ostilitate?

Pot să afirm că am fost primit în general fără sentimente de discriminare sau de ostilitate. Bineînțeles orice specialist care vine să lucreze într-o altă țară intră oarecum în conflict cu breasla, mai ales în meseria de medic unde se știe că „invidia medicorum pessima” este cea mai mare. În toate țările din lume, medicii străini care ajung să lucreze nu sunt binevăzuți de colegii de breaslă din motive clare de concurență. Medicii români dispuneau de o calificare superioară, datorită extraordinarelor școli medicale românești de talie mondială. Pe de altă parte, atunci ca și acum, existau elemente sovuniste care nu văd cu ochi buni venirea străinilor în Germania. Sovinismul există în toate țările, chiar și-n România. Însă trebuie făcută abstracție de resentimentele naționaliste și sovuniste ale unei minorități a populației.

Am înțeles că v-ați confruntat și cu niște probleme mai delicate, cu niște amenințări. Din partea cui au venit ele?

În Germania se află numeroși azilanți, persoane care au căutat și au obținut azil politic în Germania. Aceștia provin din diferite țări, au naționalități

diferite. Nu toți cei care vin în Germania sunt corecți, cinstiți, de bună credință. Infracții există peste tot, mai întâi să tâmplat ca în anul 1983 în timpul că la cabinet, să primesc un telefon care eram amenințat cu moartea dacă nu predau 20.000 DM la o adresă sau îi fixată ulterior. Am amănunțit să-mi luat măsurile prevenite interceptare a convorbirilor telefonice controlare a corespondenței prin căutare a unor eventuale scrieri amenințare, cu scopul de a se urma celor care căutau să mă rău șantajat și care până la urmă ridicaseră pretențiile la suma de DM au fost prinși. Conducătorul era un român care trăia în Germania care crease o bandă de infracțiuni mafioți cvasi internațională, făceau parte și o femeie de germană și un turc și un iugoslav infracționari. În cele din urmă am fost prins de autorități din telefoane de amenințări și trei de amenințare cu moartea telefon de amenințare cu moartea primit după ce atentatul a fost și se afla în închisoare. Făcând cercetări de către poliție s-a corupă 8-lea telefon de amenințare moartea îl primisem de la călă de deja arestat. Vorbea chiar de la închisorii, care îi fusese pusă mână! Posed acte doveditoare din poliției germane în acest sens. Eu mi s-a părut curios. Lăsa însă acest atentator era de fapt foarte abil atât de autoritățile românești și de autoritățile germane, serviciile aduse într-un sens să se permită și asemenea fapte.

Spuneți-mi, vă rog, cum per alci, din Germania, actuala existentă în România?

Eu personal o consider dură tragică. Poporul român, un inteligent, un popor capabil bucură de la Dumnezeu de una mai frumoasă țară ar fi merită soartă. Speranțele care s-au sufletul tuturor oamenilor emigrat trăiau în țară, fie că trăiesc înăntate s-au spulberat curând, n-aș putea să-i spun revoluția lovitura de stat din 22 decembrie. Apreciez situația actuală din mergând pe un drum foarte Ceea ce ne impresionează, că demoralizează pe noi, care trăim este haosul total pe care îl apară există în țară, este corupția pomenită și extraordinară ca orice încercare de restabilire, de a unei țări secătuite de ocupația victică și de dezordinea comună lipsa de credință, lipsa de teineințe și puterice cu credința noastră creștină, cu Dumnezeu, și, pe de altă parte, criza de mentalitate care nu înță faptul că refacerea țării trebuia pornită și continuată pe alte căi decât acelea care se petru în România.

Deci, înțeleg de la dumneavoastră totul este condiționat și depinde de voința politică, respectiv de aflată la ora actuală la cei Româneli.

Evoluția actuală se datorează totale de voință de refacere a partea conducerii politice. punct de vedere mă frământă gândul dacă această lipsă politică, de refacere a țării, datorită incompetenței, este intenționat condus în se practică în momentul Convingerea mea este că mai incapacitate sau prostie este voință și premedităată de a se frană în calea dezvoltării libertății individului.

Ce credeți că ar trebui să

românească nu este unitară, cred
... puţin două curente dacă nu
... anume: unul este cel al
... care au beneficiat în
... privilegiu sub regional
... persoane care trăiesc în
... mare înţelegere, ba chiar o
... de ceea ce se întâmplă
... O altă categorie a exilului
... care nu au beneficiat de
... este categoria celor
... privilegiu, bunilor profesionişti care
... se evoluează şi care au cu
... mentalitate despre situaţia
... România. Mai există între
... persoane în lumea
... care nutresc încă şi astăzi
... radicală şi de stânga dar şi

somajul etc. decât altă problemă este un
lucru de necontestat. În ceea ce priveşte
ne cunoaşterea sau informarea eronată
mass-media influenţează această opinie
factori. De exemplu în Germania, ţara
care este cel mai bine informată asupra
realităţilor din răsarit, este mai uşor să
ce însaşi situaţia din România pentru
suferit aceeaşi opimare. Ei înţeleg bine
ce se a-a întâmplat în fosta RDG, şi o
asimilează cu ceea ce există în România.
În ceea ce priveşte opinia publică
franceză, am discutat cu foarte mulţi
perceptei ei situaţia din România. Ei
bine, trebuie să relev că Franţa este o
mare sentimente de dragoste şi prietenie
faţă de România. Există convergenţe
stat în ceea ce priveşte cultura cât şi în
ceea ce priveşte temperamentul şi modul
de comportare al oamenilor. Desigur,
prietenestii cu zecile de mii de
refugiaţi exilaţi din România sunt bine
românilor.

În 21 de ani de exil ai prins rădăcinii în
Germania sau rădăcinile v-au rămas înfipte
în solul românesc?
După 21 de ani de trai în Germania
nu aş putea spune că nu mă simt bine
sau că nu am contacte admirabile,
excelente cu concetăţenii mei germani.
Respect această ţară care-şi merită
bunăstarea de care se bucură datorită
revirimentului pe care Germania şi
germanii l-au reuşit după război. Ger-
mania a devenit astăzi o ţară emina-
mente democratică. Simţindu-mă bine şi
bucurându-mă de condiţiile oferite de
statul social german (aş putea să-l
denumesc astfel) în care chiar şi omul
cel mai sărac se bucură de asistenţă
socială, de pensie, de asigurări de boală
etc. în care eu personal am activat ca
medic, n-aş putea să spun că nu sunt
integrat în această ţară minunată. Pe de
altă parte, m-am născut român şi nu voi
putea muri decât tot român; sunt zilnic,
oră de oră, la curent cu tot ce se
întâmplă în România, mă preocupă zi de
zi.

Ce v-aţi propus să faceţi pentru a ajuta
sau influenţa în vreun fel situaţia din
România?

Mulţi dintre noi, nutresc aceleaşi
sentimente. În majoritatea cazurilor cei
care s-au născut români şi nu pot
rămâne decât tot români. Noi ne-am
gândit că fiecare după puterile noastre
sau prin relaţiile pe care le avem, să
ajutăm ca în România să se instaureze
un regim cu adevărat democratic, care
să asigure libertăţile individului şi în
primul rând libertatea economică, de
credinţă, de opinie, şi de religie. În acest
sens şi în mod concret, personal am
contribuit prin zeci de articole publicate
atât în presa de limbă română din vest,
cât şi în presa din ţară dar şi în
publicaţiile de specialitate, de politică
internaţională, din SUA, din Germania,
şi din Franţa, pentru a face cunoscut
faptul că din păcate în România după
puciul din decembrie 1989 puterea nu a
încăput pe mâna unor formaţiuni
politice de bună credinţă şi gata să
aducă ţara pe făgaşul cel drept al
prosperităţii şi al bunăstării. Din păcate
nu putem avea o altă atitudine cât timp
se întâmplă ceea ce se întâmplă, cât
timp Constituţia nu este respectată. Am
participat la un simpozion la Univer-
sitatea Sorbona din Paris unde s-a
discutat problema Constituţiei româ-
neşti şi unde s-a afirmat, chiar de către
profesori francezi, că şi o constituţie
foarte democratică şi foarte liberală nu
valorează nimic atâta vreme cât nu este
respectată. Ori în România se observă
permanente încălcări ale Constituţiei.
Nu trebuie să înşele promulgarea unei
constituţii ci, trebuie să se gândească în
primul rând dacă această constituţie
este respectată sau nu. În ceea ce
priveşte presa română, există o totală
libertate de exprimare, se fac chiar şi
abuzuri de libertate de exprimare,
insulte pe care în presa din vest, în
presa de bună calitate, n-ai să le întâl-
neşti niciodată. Cred că în momentul de
faţă se procedează din partea autori-

tăţilor cu mult mai multă subtilitate,
presa fiind din zi în zi din ce în ce mai
care rămâne atât prin scumpirea hârtiei,
statului, unde statul îşi dictează pre-
care ar duce la scăderea lor, iar pe de
pătrunderii presei de împiedicarea
cuprinsul ţării şi în special la sate. În
libertate reală a presei. Este un lucru pe
care noi nu încetăm să-l arătăm for-
rurilor străine, iar mulţi dintre noi, prin
contactele pe care le avem cu parla-
mentele ţărilor în care trăim şi cu fi-
Comunitatea Europeană sau Uniunea
Europeană, căutăm să-i sensibilizăm în
realitate în ţară.

Nu credeţi că ar trebui să existe o
coordonare a acţiunilor exilului românesc,
ceva care să se facă în mod organizat,
concertat?

Aveţi perfectă dreptate, cred că ar
trebui. Eu consider că firea românilor

dezamăgirea produsă de cele întâmplare
în ţară şi de ceea ce se întâmplă în
continuare, au slăbit în intensitate. A
slăbit coeziunea, a slăbit solidarizarea
românilor. Noi românii care trăim în
vest, trebuie să o spun cu toată cali-
tatea, nu suntem nici mai buni nici mai
răi, nu suntem altfel decât românii din
ţară. Suntem aceiaşi români. Ori pentru
ceea ce se întâmplă este din ce în ce mai
vizibil un sentiment de lehamite.

Aţi mai vizitat România după părăsirea
ei în anul 1973?

Am vizitat România pentru cinci zile
în 1975 când dobor am tranzitat prin ţară
şi a doua oară în 1992.

Cum vi s-a părut România văzută după
atâţia ani?

În 1992 am rămas uimit de starea de
decădere a drumurilor, de părăsirea
câmpurilor, de aspectul oamenilor, de
aspectul satelor. Pe distanţe de sute de
km am văzut câmpuri nelucrate, nori de
fum, cai costelivi, plugari care nici
măcar la muzeul de anticuităţi nu-şi mai
aveau locul, munţi de gunoie în diferite
oraşe, chiar şi în mijlocul capitalei! Am

este individualistă, nu ne asemănăm cu
spiritul de organizare, de asociere pe
care îl observaţi în alte ţări, de exemplu
în Germania renumită dintotdeauna
pentru spiritul său de organizare. În
Germania, în diferite asociaţii: de
muzică, politică, sport etc. se observă un
spirit de solidaritate, un spirit demo-
cratic în care odată ales un comitet, un
grup de conducere, acesta este urmat şi
fiecare membru contribuie la realizarea
scopurilor propuse. Nouă, românilor, mă
tem că ne lipseşte acest spirit de
solidaritate. Avem trăsături tempera-
mentale de origine latină, care sunt
cômune şi altor ţări surori latine. Desi-
gur că o unificare, o mai bună colaborare
în orice caz a diferitelor organizaţii de
exil din străinătate ar fi foarte folo-
sitoare. Există în prezent în vest foarte
multe organizaţii, una dintre cele mai
cunoscute fiind UMRL, dar care, după

văzut trotuare neglijate, am văzut o
totală lipsă de interes pentru urba-
nistică şi pentru igienă în oraşele pe
care le-am vizitat.

Dar oamenii cum vi s-au părut?

Am intrat în contact cu foarte mulţi
oameni şi mi s-a părut că la majoritatea
am întâlnit credinţa şi speranţa că într-o
bună zi totul se va schimba şi că Ro-
mania va deveni acea ţară grădina, acea
ţară înfloritoare pe care fiecare şi-o
doreşte, care să devină aşa cum merită
ţara noastră.

V-aţi propus să reveniţi în România? În
ce condiţii?

Bineînţeles că am să revin în ţara
mea ori de câte ori voi avea posibilitatea,
dar numai în calitate de turist. De mulţi
ani eu sunt doar cetăţean german, deşi
m-am născut român şi voi muri tot
român.

Mircea VLAD

COOPERATIA ȘI CREDITUL AGRICOL

Privatizarea prin uzurpare

Conformându-mă promisiunii făcute în numărul anterior, am să explic cele afirmate în ultimul paragraf luând ca exemplu cazul unei cooperative, prosperă înainte de război, confiscată sub comunism și acum pe cale de a fi acaparată de speculanți la Vatra Dornei.

Ceea ce a fost realizat de cooperatie în acest sector, până la naționalizare și confiscare a unui patrimoniului important, cooperatia a jucat un rol preponderant, la a cărei organizare am fost direct implicat, prin inițiativa luată în anul 1939 de economistul Victor Jinga, un adept al mișcării cooperatiste și al concepției PNT ce ocupa funcția de subsecretar de stat cu problemele cooperativei. În zona Dornelor defavorizată din punct de vedere al producției agricole, s-a creat o rețea de cooperative ale crescătorilor individuali de animale și pe bază de credite cooperatiste avantajoase s-au procurat utilaje și instalații de prelucrarea laptelui în brânzeturii superioare. În mod gratuit s-a acordat asistență tehnică de specialitate, iar Centrala (INCOOP) a trimis câțiva tineri cooperatori în Elveția spre instruire la unitățile cooperative similare. Din fondurile proprii ale cooperativei, s-au construit două fabrici de prelucrare a laptelui, - unt și brânzeturii - la Vatra Dornei și Burdujeni, prin care se urmărea dezvoltarea economică a zonei, iar cooperativele în măsura progresului economic, urmau să se structureze pe organizare verticală într-o uniune regională care să preia și exploatarea fabricilor de lapte. Se preconiza aceasta ca un experiment ce urma să fie extins și altor zone predominante de crescători de vite. Evenimentele ce au urmat după 1944 au intrerupt procesul, statul socialist după naționalizare, preluând întregul patrimoniu cooperatist. Noile unități de stat colectoare, ca și cooperativele ce au mai rămas, nu au realizat o valorificare benefică în favoarea crescătorilor de vite independenți, aceasta și datorită concepției totalitare despre cooperatia micilor producători agricoli independenți.

La Vatra Dornei s-a constituit în anul 1993 o Federație a agricultorilor crescători de vite, împreună cu specialiști, cca. 1400 asociați. Prin cotizații și donații s-au strâns și

fonduri, (după unele date cca. 16 milioane de lei). Scopul acestei asociații este unirea forțelor de producție și economice pentru dezvoltarea de activități economice, social-culturale, îmbunătățirea situației economice a gospodăriilor individuale, dezvoltarea pomiculturii, a agro-turismului și a unor meșteșuguri tradiționale, scopuri și obiective identice cu acelea ale ideii de cooperatie. Un eveniment s-a produs, că un specialist german a alocat un fond de 250 mii de mărci ce urma să fie folosit pentru acordarea de credite agricole avantajoase asociațiilor și aprovizionarea cu produse industriale și de consum, la prețuri comerciale cu un adaos minim numai pentru acoperirea cheltuielilor, deci și aici s-a prevăzut un alt principiu de bază al cooperativei de consum aprovizionare. Deci Federația ca unitate economică - structural - este o unitate cooperatistă, de valorificare a produselor crescătorilor de animale: lapte, carne etc. Unele instalații și unități de valorificare a produselor animaliere nu mai funcționează, abatorul este închis (falimentat voit), iar fabrica de lapte praf de la Vatra Dornei este în curs de privatizare, printr-o acțiune (de culise) defavorizatoare producătorilor asociați. Secțiile de colectare ale fabricii de lapte din zonă, cinci la număr, unități dotate cu instalații producătoare de brânzeturii superioare, singurele din țară (schweitzer) au fost date în locație de gestiune foștilor cășari, care prin operațiuni speculative comerciale au acumulat în folosul lor capitaluri pe care le-au investit în noi instalații proprii. Astfel că au monopolizat atât piața de colectare, ca și pe aceea de producție dictând acum prețul de achiziție al laptelui, în defavoarea producătorilor, care nu au nici posibilitatea de aprovizionare cu furaje la prețuri convenabile. Prin această acțiune (voită) fabrica de lapte praf nemaiaivând secții de colectare proprii și-a redus acti-

vitatea și este în curs de falimentare (o pregătire spre privatizare). Privatizarea propusă prin metoda MEBO, de actuala conducere a fabricii, exclude 1200 de producători, crescători independenți de vite, ori recenta legislație privitoare la asociațiile de salariați și ai conducerii din societățile ce se privatizează (art. 3 lit. e) prevede ca producătorii agricoli, persoane fizice, ce sunt în relații contractuale de

indeosebi principiu: "un om un vot" indiferent de valoarea și numărul de acțiuni (părți sociale) pe care le posedă un asociat. Este un principiu de bază al mișcării cooperatiste, și orice mișcare cooperatistă care nu deviază de la principiile sale îl aplică. Cadrul legal există astăzi și pentru această formă de asociație economică dacă se urmărește cu adevărat un progres economico-social general al regiunii.

Ar fi dăunător pentru această zonă montană să cadă pe mâna unei societăți comerciale cu capital speculativ economic și monopolist, subordonat unor întreprinzători ce urmăresc și au ca obiectiv numai interesele personale, de acumulare de capital, posibil în economia de piață și mai cu seamă în perioada de tranziție când piața concurențială nu este echilibrată și comerțul cu desfacerea produselor necesare consumatorilor nu ascultă de legile cererii și ofertei unei pieți libere.

Înainte de a încheia, mai menționez un fapt relatat recent prin mass-media al unor țărani producători independenți, tot dintr-o zonă montană care au făcut un stagiu în regiunea munților Jura din Elveția. În relatarea făcută, reporterul respectiv a spus că acolo țărani producători sunt asociați, atât și nimic mai mult! Cred că cei ce au vizitat acea regiune și gospodăriile țărănești, ale producătorilor independenți, crescători de vite, li s-a spus, dacă nu au sesizat ei, că aceste asociații sunt cooperative de producție și valorificare. În reportajul amintit s-a omis această precizare, probabil din necunoștință de cauză.

Această problemă este actuală în atenția oficialităților Ministerului Agriculturii, dar și a PNTCD, prin Proiectul de program pentru agricultură, silvicultură și industria alimentară, privitor la dezvoltarea civilizației rurale, prin valorificarea optimă a tuturor resurselor. -Ne-am oprit asupra acestui sector dat fiind că în cadrul privatizării, așa cum se conturează ea, producătorii individuali crescători de vite vor fi defavorizați economic, supuși speculei capitalului privat, iar sectorul economic nu se va putea dezvolta și chiar dacă producția va crește prețurile produselor nu vor scădea. Dar despre aceasta, data viitoare.

furnizori, sau beneficiari cu societatea agroindustrială ce se privatizează, pot să facă parte ca asociați ai unităților privatizate. Aplicându-se aceste prevederi, producătorii țărani din actuala Federație vor să se asocieze în noua unitate economică (societate) privată ce să cuprindă fabrica de lapte praf și abatorul. Ar fi ceva normal!? Ca asociație comercială tot nu ar fi pe deplin în avantajele producătorilor, dată fiind forma de conducere a asociațiilor, posesorii de acțiuni nominative sau la purtător, deoarece potrivit regulilor de conducere și administrare ale societăților comerciale pe acțiuni, dreptul de participare la adunarea generală și a fi eligibil în conducerea societății este limitat de numărul și valoarea acțiunilor posedați. Dar ca unitate economică cooperatistă, Federația poate să satisfacă și să fie cu adevărat în folosul socio-economic al producătorilor crescători de animale independenți, adaptând statutele existente la principiile cooperativei,

Primum la redacție

Domnule prim ministru,

Fac parte dintre cei mulți, care așteaptă ca în România să se lichideze, sau măcar să se reducă sărăcia pe care ne-ați adus-o pe capul nostru în perioada guvernării post-revoluționare.

Sperăm ca odată cu lansarea programului de privatizare, impus de FMI și dorit de popor, să scăpăm de proasta administrare a țării, de blocajele financiare, de acoperirea pierderilor din bugetul statului și respectiv al nostru, acoperire făcută de dvs. pentru a revigora economia.

Bag seama însă că nu vă place să vă comportați ca un prim ministru, ci ca un proprietar a toate, așa cum ați învățat în cei 50 ani.

Acest lucru îmi permit să vi-l transmit în urma măsurii pe care ați luat-o condiționând CDR-ul, dictând pe cine anume trebuie să aducă la discuția comună de altfel necesară, care trebuia să aibă loc pe data de 21 septembrie 1994, în legătură cu programul de privatizare, GUVERN-CDR.

Credeti dvs. că pe noi, mulțimea pe care ați adus-o în săpă de lemn, ne interesează că nu vă place cum vi se adresează dvs. personal, sau grupei dvs. guvernamentale, dnii Dinu Patriciu sau Raymond Luca?

Nu, domnule prim ministru, pe noi ne interesează ca acest program să fie discutat de oameni competenți și responsabili și dacă CDR-ul a considerat că aceștia sunt buni, dvs. nu aveți nici calitatea și nici dreptul să vă alegeți oamenii cu care vreți să discutați treburile țării, după felul cum vi se adresează.

Acest lucru era valabil când erați secretar BOB, PCR, în CSP nu acum, TRĂIȚI prezentul și nu trecutul!

Astăzi sunteți plătit din buzunarul nostru și dvs. și dl. Adrian Năstase și toți cei cărora vă place să vă jucați de-a embargoul pe spinarea noastră.

Sau pentru dvs. o critică ce vi se face de către opoziție vă dă dreptul să vă luați jucăriile și să le folosiți singur?

Domnilor guvernanți, domnule prim gospodar al țării, sunteți puși în slujba noastră, deci, vă place, nu vă place, cum sunteți criticați, suportați critice așa cum sunt ele făcute, tot așa cum „suportați” și avantajele funcțiilor.

Dv. nu a-ți întrebat pe ei dacă le face plăcere să discute cu dvs. și totuși au acceptat să vină. Nu v-ați întrebat de ce?

De câte ori a-ți declarat embargou lui Vadim Tudor, care se slujește în „Româna Mare” decât de un vocabular precum îl au pirandele când se ceartă sau își bat copiii.

Țara aceasta continuă să fie condusă și administrată ori de cei care știu să șantajeze, ori de cei care știu să se supună. Competenți nu au loc.

Cu tot respectul pe care-l port funcției pe care o dețineți, vă rog respectați-vă calitatea de PRIM MINISTRU și nu prelungiți pe cea de activist.

Eleonora GEORGESCU,
București

Scepticul incurabil

Ferme și cotoonoage

... Este nevoie de independenți în guvern și câte un asemenea rar și valoros exemplar uman, nepoluat în apele politicii este selecționat și cântărit, pus în vitrină, cum se cuvine. Ce poate fi mai înalțator decât un ministru al Justiției liber de orice angajament față de vreun partid politic, la cârma forului care reprezintă cea de a treia putere în stat? Dar cineva calcă în străchini și aduce la cunoștință că independentul în cauză este bun și regulat membru al PUNR. Nici o problemă: domnia sa și-a dat adeziunea după ce primise investitura. Și n-are dreptul dl. Chiuzbaian, ca organcier cetățean, să aibă preferințele lui politice? Până la 15 august a.c. cerele zece ale dimineții, a fost independent, rămânând apoi până pe jumătate astfel, până l-a sosit carnetul de membru de partid al PUNR. Dar și mai departe, tot independent rămâne, în spirit, firește.

...Majestatea sa regele Mihai poate

revoni oricând acasă, cu excepția toare, când prezenta sa în țara natală ar fi inoportună, iar paza greu de rean în Capitală sau în vreun alt oraș și să i se pună vreo condiție, afară de adediția oricăror declarații. Acestea ar atunaj...

...In „teritoriu” leul s-a stabilizat de scăzut considerabil, inflația a atârdat de bune încât declinul este ca și hambarele de cereale, sfeclă de zahăr, floarea soarelui. Urmarea: se dispare de pe piață, reapărând simțitor celelalte produse, ca printr-un fenomen de rezonanță, căci, altfel, producția a crescut cel puțin la principalii indicatori. Din care motive se scumpește

matematic viața? Datorită lăcomiei speculanților, a nepotolitei lor sete de viață, și. Ce se poate face împotriva lor? Nimic, din păcate. Nu e chip să-i stăvilești, așa cum nu poți împiedica pătrunderea unui val de aer fierbinte african sau geros siberian, în pătura atmosferică a patriei.

...Ca să fie ușurată viața sârmanului cetățean, se scutesc de vamă cele mai năstrușnice produse, pe care le aduc în țară niște băieți harnici și întreprinzători, dornici să pună și ei, într-un fel sau altul, ban peste ban. În compensație, se scumpește de patruzeci de ori vama la automobile, combinație de pe urma căreia irericitul beneficiar își freacă mâinile, într-un anonim absolut - legea i-l garantează.

...Ce ți-ai închipuit dumneata, care faci coadă la lapte șase din cele douăzeci și patru de ore ale zilei, că reprezintă țara? România? Pregătește-te, vine iarna, oricât de lungă va fi

toamna. Atunci să vezi scumpiri la electricitate, apă, căldură, fie că le vei, fie că nu le vei avea. Fentat la tot pasul, tot dumitale ți se arată cartonașul roșu. Iar cu protecția socială pe care ți-o rezervă trustul Iliescu-Năstase și ceilalți cavaleri ai fluiereiului politic, speranța dumitale de viață a scăzut în cinci ani cu zece. Ba chiar mai mult, dacă punem la socoteală cu cât se lungeste viața iubitorilor conducători, căci, vezi, aici intervine o cotooneală statistică, adică viața sârmanului se adună cu cea a bogatului și se împarte la două. Dumneata cu dl. Gheorghe Dumitrașcu, de pildă, sau cu dl. Chiuzbaian, dați un al treilea, o medie. Iar dacă d-ta, cititorule, ești cam famelic? Nu-i nimic: în schimb danșii sunt supraponderali. Ghici ce se va întâmpla, pe măsură ce vei tot slăbi?

Barbu CIOCULESCU

Cine vine în C.A.E.R., îl cântănim boier!

Dacă primul fax ce ne anunța despre „reuniunea internațională de afaceri” de la București părea destul de neutru, iar cel de-al doilea apărut după câteva zile începea să ne dumirească despre ce este vorba, răspunsurile date de președintele U.G.I.R. la emisiunea „apel prioritar” a ridicat complet vălul ce mai plutea peste ceea ce urma să se petreacă la Palatul Parlamentului. Proclamând necesitatea unui sistem general controlat, în opoziție cu o tranziție necontrolată și apărându-i pe „cei ce creează bunurile materiale și spirituale” d-sa ne-a readus în plină perioadă antedecedebristă. Până și limbajul era rupt din vechiul vocabular, limbaj pe care l-am regăsit adeseori în timpul lucrărilor Congresului.

Deschiderea lui a fost programată pentru ora zece. La zece fără patru minute președintele de la Cotroceni își făcea intrarea în incinta Palatului. Toate premisele pentru a începe cu exactitate erau îndeplinite. Totuși abia la zece și șaptesprezece minute și-a făcut apariția în sală, după ce a răbovit mai bine de un sfert de oră

unii salutându-l cu bucurie sau cu plăcere. Nu am putut stabili criteriul distribuției salutului pentru unii sau pentru alții și nici pentru cei numiți doar, fără vreo altă formulă. În orice caz, mulți erau fie miniștri, fie înalți reprezentanți ai autorității de stat. Remarcând și prezența unor foști stâlpi ai vechilor relații de colaborare strânsă precum Bărlădeanu și Ion Avram, vom descifra mai bine motivele pentru care au fost adunate laolaltă toate statele din C.S.I. împreună cu celelalte, ce - oficial - au scăpat din această îmbrățișare. Inclusiv China.

De fapt, s-a spus deschis că nu se poate realiza scopul propus fără sprijinul și intervenția statului. Și unde? În cadrul unui Congres Internațional al Industriașilor și Intreprinzătorilor. Din care nici unul nu a mărturisit că ar reprezenta întreprinderi de stat. Unul dintre ei, din Federația Rusă a condamnat cu vehemență creșterea samavoinică a prețului la energia electrică, iar președintele Congresului, atotputernicul Arcadie Volski, s-a destăinuit că are mai multă influență asupra lui Iliescu decât asupra lui Elțin.

S-a semnat și un acord de colaborare între U.G.I.R. și organizația similară din Federația Rusă, iar în rest va fi și mai bine atunci când toate statele întrunite la București vor face front comun împotriva tendințelor din țările dezvoltate - potrivit d-lui Iliescu - de „a privi spre țările din această zonă (?) ca spre o piață potențială.” O astfel de privire este rezervată numai Federației Ruse. Dar numai întovărășiți împreună vom putea trăi cu toți mult mai bine, ne imbie dl. Volski, acesta fiind scopul „nostru” comun.

În ce privește independența fiecăruia, nici un fel de grijă. Ministerul de Externe al Federației Ruse, a declarat că nu recunoaște acordurile semnate de Azerbaidjan cu niște firme petroliere străine în condiții foarte avantajoase pentru el. Pe ce bază și cu ce drept? Căci nu s-a perfectat încă nimic în ce privește colaborarea în cadrul C.S.I.

Ioan FRÂNCU

Ministerul Sănătății face politică de tip comunist

Interviu cu dl. REMUS CONSTANTIN OPRÎȘ, deputat de Prahova al Partidului Național Țărănesc Creștin Democrat

Care este starea de sănătate a populației din țara noastră în momentul de față? Îngrijorătoare, căci se semnalează o creștere a incidenței unor boli infecto-contagioase și parazitare, dar și a cazurilor de neoplasm, în special uterin și mamar. Ele sunt consecința scăderii simțitoare a nivelului de trai, dar și expresia deteriorării sistemului de ocrotire a sănătății și când spun aceasta mă gândesc la deteriorarea bazei materiale, lipsa de fonduri și chiar la unele greșeli inadmisibile produse în administrarea acestui domeniu esențial, la nivel de vârf. Este inadmisibil, de pildă, ca în România să crească cazurile de infecție cu HIV în rândul copiilor. Este un semn că nu se iau măsuri epidemiologice de înlăturare a contaminării. Este inadmisibil ca anumite puncte extrem de propice contaminării cu acest virus ucigător, precum portul Constanța, de exemplu, să nu dispună de aparatură pentru depistarea lui. Este de neconceput ca, datorită unor lacune organizatorice, cetățenii să fie expuși riscului de îmbolnăvire și chiar de deces... În acest sens, un alt exemplu, de dată recentă, este lipsa valvelor cardiace, la secția de chirurgie cardiacă a Spitalului Fundeni. Acestea se implementează bolnavilor, prin operații pe cord deschis și se importă. Inexistența lor face ca, de acum înainte, o serie de

bolnavi să nu mai aibă nici o posibilitate de terapie și riscul de a pieri să devină major. Există însă și o asemenea valvă românească, concepută de prof. Ioan Pop D. Popa, dar, de mai bine de șase luni, ea nu e omologată de comisia de specialitate din Ministerul Sănătății.

Afirmările dumneavoastră mă determină să vă întreb cum apreciați politica ministerului de resort în acest domeniu vital al sănătății?

Este o politică de tip comunist, care are alte interese decât cele ale bolnavului. În comunism se aprecia că starea de sănătate a omului trebuie păstrată doar pentru ca el să aibă forță de muncă. Persoanele și personalitatea umană erau reduse la simpla forță de muncă. Din păcate, această mentalitate mai dăinuie încă în Ministerul Sănătății și am covingerea că, pentru a o schimba, trebuie schimbați adepții ei.

Se cuvine să ilustrăm, în antiteză, și concepția PNȚCD în cazul ocrotirii sănătății și a sistemului medico-sanitar autohton.

Noi considerăm că a sosit momentul ca implicarea ministerului de resort în ocrotirea sănătății să fie mult diminuată, iar corpul medical românesc, care e unul de prestigiu, să-și sporească autonomia. Nutrec încrederea că, odată cu constituirea Colegiului Medicilor, în baza legii pe care și noi am depus-o la parlament ca inițiatori, aceste lacune organizatorice se vor estompa și va muri acel nefast Ordin al Medicilor conceput și constituit la ordinea ministrului Mincii. În plus: consider că apariția legii asigurării de sănătate va da bolnavului posibilitatea să-și aleagă tratamentul, va lăsa câmp deschis competențelor profesionale reale și va crește calitatea actului medical. Totodată prin această lege se va soluționa și criza bugetară cu care se confruntă medicina românească în momentul de față. Intenționez, pe de altă parte, ca, împreună cu colegii deputați din grupul nostru parlamentar, să cerem dublarea sumei alocate pentru întreținerea bolnavilor și a unităților spitalicești, atunci când se va discuta legea rectificării bugetului.

Interviu realizat de Adrian SIMEANU

Cronica teatrală

Primul spectacol, dar nu cel dintâi

Începutul de stagiune, la teatrul Nottara, se anunță sub cele mai bune auspicii: în avans față de alte teatre, cu o premieră, pe scena recent renovată a sălii Studio, din opera unui dramaturg ale cărui piese, de treizeci de ani încoace, nu încetează să incite, să ridice probleme, să ceară răspunsuri, „Ingrjitorul” de Harold

Pinter. Spectacolul s-a înscris însă, doar în nota obișnuitelor realizări corecte și cumini, lipsit fiind de prospețime și strălucire. Nu a răzbătut bucuria primei apariții la rampă, a reintâirii cu spectatorii, care, ce-i drept, în cea seară nu erau nici receptivi, nici interesați, ci, mai degrabă, nimeriseră din greșeală într-o sală de teatru.

Desigur, lumea „Ingrjitorului” nu respiră optimism și voie bună, dimpotrivă, arde dureros o viață subconștientă care se dezvăluie în tensiunile permanente dintre personaje, la început abia perceptibile pentru ca finalul să aducă șocul revelator. Fața acusată a tăcerilor și oniricului este prea puțin punctată în concepția regizorală a lui Constantin Rădoacă ca să mai poată răzbate dincolo de superficialitatea dialogurilor în care se refugiază personajele, refuzând să își recunoască neputința de a-și ordona propriile existențe. Lentoarea ritmului și pauzele nesuținute apar din incapacitatea de a crea între personaje

legătura paradoxală de non-relație, de non-comunicare și în același timp, de chinuitoare nevoie a aproapei. Toate acestea, din păcate, estompează migala cu care se simte că a lucrat tânărul regizor și închide spectacolul într-o zonă de penumbră ce nu învalvăie nici un mister, numai o inexplicabilă oboseală. Aici nu pătrund nici măcar razele reflecțiilor, dirijate de Vlora Sergovici și Corneliu Nica doar asupra aparențelor banale ale cotidianului. Scenograful Valentin Călinescu re-simte dificultatea de a evada din semitineric, căci deși introduce în decorul monocrom câteva inspiate semne de lumină captivă (becuri într-o colivie, un fel de panoplie asemănătoare calendarelor solare încașe), cade în extrema cealaltă, subliniind aproape pleonastic simbolul regăsirii de sine al statuii ardate ce îl reprezintă pe Budha și nirvana visată spre care eroii nu găsesc drumul.

Urmându-i pe aceștia numai la nivelul realului, actorii oscilează între inconsistența personajelor și

excepționala șansă de a realiza adevărate recitaluri. Incontestabil, Ion Haiduc promite roluri mari prin dinamismul și mobilitatea sa, chiar dacă uneori, tocmai din neînțelegerea în amănunt a stărilor interioare, nu găsește tonul adecvat. Prestanța lui Ștefan Sileanu impresionează, ca întotdeauna, prin expresivitatea figurii și plasticitatea mișcării. Cu greu îi putem reproșa faptul că șarjează din timp în timp, în replici ce amestecă râsul cu plânsul, comicul cu disperarea, dat fiind publicul gălăgios și dornic să se distreze cu orice chip. Constantin Cotimanis este singurul care arde interior, care coboară în adâncurile personajului, împărțându-i trăirile. Zâmbetul bun, al celui ce nu înțelege în întregime lumea din jur dar caută apropiere; delicatetea și timiditatea gesturilor conduc gradat spre monologul-destaînuiere a cărui forță vine din focul mocnit în care actor și erou se contopesc devenind o singură ființă.

Anca ROTESCU

NINA STUPARU

Carnet plastic

uimitoare însemne de artă și viață în culori nemuritoare

Toți oamenii aleargă după fericire! Pe acest drum “cu obstacole” - chiar dacă acceptăm convingerea unuia dintre personajele lui Ioan Slavici că “Norocul” și-l face Omul - unii au noroc, alții dimpotrivă. La întrebarea “Cine-i mai fericit: președintele unei supraputeri sau un artist binecuvântat cu har?”, nu ezit să răspund: artistul! Simplificând la maxim, fericirea este o stare de grație! De asemenea “filozoficești” gânduri am fost cuprins în timp ce admiram lucrările din expoziția personală cu vâdit caracter retrospectiv deschisă în salonul de la etaj al Galeriei “Căminul Artei” din București.

Născută în Basarabia și “scolită” în ale Artelor Plastice la Cluj și Iași de profesori- artiști de prestigiu (Catul Bogdan, Aurel Ciupe, Romul Sadea și Petre Troteanu), profesora de desen și pictură, din dragoste de școală și elevi, timp de 32 de ani, obligată să treacă prin marile încercări la care a fost supusă România în timpul și după cel de-al doilea război mondial, dar și beneficiind din plin de bogăția spirituală a spațiului nostru matrice, cristalizată superior în motivul comuniunii om-natură, pictorița Nina Stuparu - mare iubitoare de drumeții - a realizat numeroase și impresionante imagini ale mirabililor iocoane - zămisliiri ale Cerului și Pământului și ale oamenilor - răspândite cu dăruire în lume. Într-un asemenea context, este firesc ca PEISAJUL (în special cel citadin) să dețină locul prim în

expoziție. Artista ține să fixeze pe pânză acele colțuri de lume în care omul, construind case, biserici, poduri, cetăți, străzi etc. s-a străduț să se pună în deplin acord cu natura integratoare. În lucrările din această categorie, de regulă, desenul este riguros, ieșit parcă, din siguranța unei mâini de arhitect cu mare experiență. Construcțiile, respectând asemănarea, sunt pentru cine le-a văzut în realitate, identificabile. Realismul, deci, se află la el acasă! Pictorița, poetă în structura ei intimă, filtrând prin propria ei sensibilitate și conștiința estetică superbele mărturii ale unor veacuri apuse, dar și purtătoare ale unor vădite civilizații, le conferă viață nouă și semnificații spiritice, într-un cuvânt, le oferă poeziei Nina Stuparu, însă, este sensibilă și la valorile perene ale altor curente artistice cum ar fi impresionismul, de pildă, remarcabil ilustrat în “Peisaj cu ceață la Rouen”. Preferințele ei, am în vedere clădirile și stilurile, se-ndreaptă spre durabilele mărturii ale feudalismului (“Piața veche” - Sibiu, “Casele breslelor meșteșugărești” - Grand, Belgia), gotic și baroc. Impresia este de uimire. Ceea ce vedem și ceea ce înțelegem din înțelepciunea înaintașilor ne compeleşte. Și, pentru că pictura înseamnă culori, artista, în opinia lui Spiru Vergulescu, un maestru recunoscut al penelului, este “o coloristă de zile mari”, considerăm că este absolut necesar să

evidențiem măcar câteva note caracterizante. Nu atât paleta de culori (predomină griul, albastrul, verdele, roșul, maroniul etc.), cât capacitatea de a realiza tonuri și nuanțe reprezintă punctul forte al artei. Pasta este asernată energic, în straturi vizibile - tot atâtea puncte de reflectare a luminii, ceea ce conferă tablourilor străluciri neașteptate. Remarcabile din acest punct de vedere sunt: “Iarna pe strada Ghiocci”, “Strada în cartierul portului”, “Veneția, Canalul Sf. Laurențiu”, “Coasta Adriatică” etc. Ideea de mișcare, de eternă pământare a valurilor, dialogul subtil al pictoriței cu apele, cu porturile (puncte de plecare sau de sosire în viață - mare) sunt remarcabil întrunite în fascinantele sale marine.

De la solemnitatea din “Notre Dame de St. Genevieve de Bois” sau “Faleza cu cetatea din Cataques” - Spania, artista ne conduce spre parfumul discret sau îmbătător al Florilor (Tuftănele și Gălbenele scăldate-n aurii, Gladiole în roșu apus).

Armoniile descoperite de artistă în tot ceea ce ne înconjoară, cultul pentru frumos, soluțiile plastice și marea înțelepciune de viață care se desprinde din fiecare pânză conferă expoziției monumentalitate, solemnitate și adevăr artistic.

M. AUGUSTIN

Hai să dăm mână cu mână, să-nvățăm (bine) limba română!

Încă din luna februarie 1992, în revista “ROMANIA”, sub un titlu foarte asemănător celui de astăzi, lansam apelul: “Să salvăm limba română”. Deși au trecut de-atunci peste doi ani și jumătate, putem spune cu amărăciune că n-am reușit (încă) s-o salvăm (nici de invazia civintelor și expresiilor străine, nici de stălcuirea ei de către unii concetățeni, aparținând tuturor categoriilor sociale). Și aceasta (cred eu) și din cauză că nu există (deocamdată) o Hotărâre (măcar una asemănătoare celei adoptate de Academia Romană în legătură cu obligativitatea “noii” ortografii) care să prevadă OBLIGATIVITATEA învățării și folosirii limbii naționale pe ÎNTREG teritoriul țării! Dacă se spune că la Paris, “până și birjarii vorbesc franțuzește”, nu tot așa putem spune și despre București (ce să mai vorbim de

omul de pe stradă acest lucru este neplăcut (dar nu foarte grav), pentru oamenii care vorbesc oficial, fie de la o anumită tribună, fie prin intermediul unei publicații, al Radioului sau al Televiziunii, greșelile de exprimare devin penibile și înfinit mai grave (deoarece pot fi luate drept model de o țară-treagă!). Aceștia din urmă dau dovadă de blazare, suficiență, prețiozitate, căutând să se exprime cât mai “elevat” și cu cât mai multe cuvinte “de import” - nepăsându-le dacă sunt sau nu înțelesți de toată lumea... Și, aproape de titlu: Foarte recent, la un “Ghid radiofonic”, deputatul profesor Ștefan Cazimir a lansat, practic, același apel: “Hai să dăm mână cu mână, s-apărăm limba română!” Există deci o singură alternativă: Ori “d-l Dicționar” a citit articolul meu din revista ROMANIA, ori - pur și simplu - această similitudine ilustrează zicala franceză “Les grands esprits se rencontrent”, adică - păstrand proporțiile - “Mințile luminate se potrivesc în păreri”... Acest lucru are mai puțină importanță. Important este ca, PE TOATE CALELE (începând cu cele oficiale) să fie impusă OBLIGATIVITATEA nu numai a învățării limbii naționale, dar și a folosirii ei cât mai corecte și pe-neșlesul TUTUROR, în toate ocaziile și pe întreg teritoriul României!

Limba noastră-i limbă sfântă

cu cunoșterea limbii române. Și nu mă refer la acele zone unde predomină anumite minorități, care - deși locuiesc acolo din moștrămoși - folosesc limba națională (consfințită și în Constituție) doar din an în Paști, dar și-atunci cu accent și greșeli de parca s-ar afla în vizită, după ce au luat câteva lecții de limbă română în străinătate! Nu mă refer nici la firmele, titlurile, reclamele etc., apărute ca ciupercele și ai căror “nași” fie stălcesc (de multe ori) limba română, fie o ignoră total, preferând și copiind chiar unele limbi străine, pentru a da “finalor” lor o spoială cât mai occidentală! Mă refer (din păcate) la acei locuitori, români și ca origine etnică, și ca naționalitate, care “au supt” limba noastră odată cu laptele matern, și care - oricât de paradoxal ar părea - nu vorbesc (bine) românește! Dacă pentru

Prof. Gh. CONSTANTIN
P.S. La Durră a avut loc săptămâna trecută un seminar INTERNATIONAL cu tema LIMBA ROMÂNĂ - MIJLOC DE COMUNICARE (ÎN DOMENIUL RADIOFONIC). Pe când și un seminar NATIONAL pe aceeași temă (DAR EXTINSĂ LA TOATE DOMENIILE)?

Arheologie

O cărămidă din temelia bolșevizării României:

“Micul dicționar filozofic” - ediția 1954

În anul 1954 a apărut la Editura de Stat pentru Literatură Politică din București încă o “cărămidă”, așezată cu temeritate stalinistă la temelia bolșevizării României: “Micul dicționar filozofic”, redactat de M. Rozenthal și P. Iudin.

Precizările, din partea redacției” sunt edificatoare: “Prezenta traducere a fost întocmită după originalul în limba rusă apărut în Editura de Stat pentru Literatură Politică, Moscova, 1954, în scopul îmbunătățirii textului au fost făcute completările necesare care reflectă hotărârile CONGRESULUI AL XIX-LEA AL PARTIDULUI COMUNIST AL UNIUNII SOVIETICE”.

Și în acest caz România a fost tratată ca o gubernie, ceva mai tânără care a fost în sfârșit adusă la ascultare!

Iată ce explicație - și întâreață” oferă cititorilor, cu privire la “CHIBERNETICA”, as-zisul dicționar:

“Pseudștiință reacționară care a apărut în SUA după cel de-al doilea război mondial. Prin esența sa, CHIBERNETICA este îndreptată împotriva dialecticii materialiste, a filozofiei științifice moderne, fundamentată de I.P. PAVLOV, și a concepției marxiste, științifice despre legile vieții sociale. CHIBERNETICA exprimă în mod pregnant una dintre principalele trăsături ale concepției burghize despre lume, umanitatea, tendința de a transforma oamenii muncii într-o anexă a mașinii, într-o unealtă de război.

CHIBERNETICA este, așadar, nu numai o armă ideologică a reacțiunii imperialiste, dar și un mijloc de infăptuire a planurilor ei agresive de război.”

Mihai-Sorin GAIDAU

M.S. Regele a vorbit la Schitul Darvari

Lume multă, multă, bătrâni sezând pe scăunele pliante sau pe trotuar, tineri (cei mai mulți), unii de rând, domni și doamne la un loc acesta a fost poporul de rang și vârstă - 22 septembrie la Seara Darvari, organizată de neobositul mentor al Fundației „Anastasia”. A venit (cum îi place să-și spună) și pe omul politic Dan Grigore. Și s-a lăsat

descusut pe toate părțile de pictorul Sorin Dumitrescu. Și a răspuns pe placul tuturor celor ce ascultau și priveau, mărturisindu-l pe Hristos. A mai mărturisit că a venit să cânte lumii adunate în cinstea regelui său - Mihai I. Și s-a rugat lui Dumnezeu după Troparele (Coralele) lui Bach pentru Rege și pentru noi toți. A vrut Dumnezeu și a împlinit dorința celor adunați și a vorbit Regele celor adunați:

„Sunt cu gândul în mijlocul vostru, cei ce vă aflați la Schitul Darvari în această seară. Este bine că amintiți prin muzică și dialog ziua de 23 august, pentru că în acea zi, acum 50 de ani, am luat răspunderea față de poporul român pentru libertatea, demnitatea și viitorul său. Sper ca succesul pe care-l va avea această manifestare să fie încă o etapă către unitatea țării noastre și un pas înainte spre concilierea tuturor românilor. Deși departe de voi, cu gândul vă însoțesc pretutindeni”.

Dan BĂNICĂ

ION OVIDIU BORCEA Un om fără tinerețe și fără bătrânețe

La numai 10 ani
de la moarte

Născut în România Mare pe 7 septembrie 1932, Ion Ovidiu BORCEA a cunoscut vitregia vremurilor prin care a trecut țara după instaurarea regimului impus de Rusia. La vârsta de 13 ani, a cunoscut prima arestare cu ocazia zilei de 8 septembrie 1945, când se manifesta în Piața Palatului pentru Rege și libertate. A trecut prin Ministerul de Interne și cazarma trădătorilor veniți cu divizia „Tudor Vladimirescu”. După scurta detenție a continuat să facă parte din grupul elevilor naționaliști, făcând propagandă pentru Ion Maniu și Ion Mihalache, lipind manifeste prin București. Liceul l-a terminat timp de un an. După condamnarea conducerii Partidului Național Țărănesc, Ion Ovidiu Borcea, împreună cu un grup de elevi, au constituit organizația de luptă împotriva comunismului denumită „Muntenia”. Descoperiți în 1952, Ion Ovidiu Borcea a fost condamnat la 20 de ani muncă silnică, exact vârsta pe care o împlinise. Cu un curaj demn de vârstă lui, la ultimul cuvânt a spus în instanță: „Nu am greșit cu nimic față de conștiință și de țară, și vă rog să vă faceți datoria domnilor, așa cum am să mi-o fac și eu când lucrurile noastre vor fi inversate și asta se va întâmpla cu siguranță.” Lupta împotriva regimului de teroare instaurat în țară a fost continuată și prin închisori unde se făcea exterminarea deținuților politici prin fel de fel de metode diabolice. La mina de plumb de la Baia Sprie, unde a lucrat 2 ani Ovidiu Borcea a stat 136 zile într-o cameră de 50/70 câmpănată cu sarmă ghimpată, din dispoziția comandantului Zoltan Sabo, și tot așa a fost inițiatorul grevei din 6-11-1954 care a antrenat peste o sută de deținuți și care a sfârșit prin a aduce unele îmbunătățiri. Dar el și alți câțiva au ajuns în lanțuri la închisoarea din Oradea. În fața regimului represiv practicat de comandantul Tiliți, Ovidiu Borcea a făcut o grevă a foamei de 5 zile, după care tot celularul se molipsise de „molima” grevelor. Acolo a stat o săptămână de zile în lanțuri cu greutate de 10 kg, într-o izolare cu geamuri scurte, din 18 ianuarie până în 18 februarie 1955. Pe data de 2 noiembrie 1956, după revolta din Ungaria, deținuții politici au fost trimiși în lanțuri la Aiud, unde erau chinuși de regimul de exterminare la care-i supuneau pe toți. În celula 4 de la Zărcă, unde erau împreună cu Vasilică Munteanu, Cornel Velțanu și părintele Mihai Bălan s-a plămădit greva începută în seara zilei de 29 septembrie, miercuri

17 Aprilie 1957, în aceeași dimineață de miercuri, grupul legionarilor de la etajul Zărcii, printre care, părintele Nicolae Grobenea și avocatul Niki Cojocar (supraviețuitorii ai lagărelor de prizonieri din Rusia), împreună cu Alexandru Mazilu, Mircea Nicolau, doctor Dumitru Uță, profesor George Manu și mulți alții, au dezlănțuit poate cea mai mare grevă colectivă din Aiud.

În acea dimineață strigăte disperate însoțite de bătăi în uși și spargerea obloanelor de lemn de la ferestre, s-a început greva Aiudului, care a cuprins, și celularul, și timp de 23 de zile închisoarea a fost înconjurată de trupe de asalt, în timp ce avionul făcea de 2 ori pe zi naveta la București să-l informeze pe Alexandru Drăghici și pe Sasa Nicolski, călăii deținuților politici. Nereușind să le înfrângă hotărârea de protest nici prin alimentarea forțată, a zecilor de greviști din Zărcă, s-a primit dispoziția Bucureștiului de a trimite la Râmnicul Sărat pe capii acestei răzvrățiri.

Comandantul Ștefan Collier împreună cu căpitanul Chirilă au asistat până ce grupului ce tulburase liniștea călăilor Aiudului li s-au bătut lanțuri la picioare și au pornit în dubă. Printre ei, alături de tânărul neafrican Ovidiu Borcea, se mai găseau Ion Diaconescu, Ion Bărbuș, Vasilică Munteanu, Constantin Hagea, Cornel Velțan, Boșca Mălin, Mihai Balica și mulți alții.

Deoarece spiritul Genevei se uitase, la Râmnicul Sărat, unde cei veniți de la Aiud s-au întâlnit cu o parte din supraviețuitorii Sighetului în frunte cu Ion Mihalache și câțiva generali de prestigiu, au petrecut 2.200 de zile de infern, în condiții de neimaginat, fiecare cu celula lui, în tăcere de mormânt, păziți de figuri mongolice ce nu știau românește, fiind dresați numai să bată. Șeful de secție, Păduraru știa mai mult să bată și să chinuie în dorința de a-și depăși șefii, pe comandantul Alex. Vișinescu și pe politicu Vasile Lupu, ajutorul lui.

Iată cum descrie Ovidiu Borcea iadul de acolo: „Râmnicul Sărat a fost cea mai cumplită și tragică închisoare prin regimul ei, nemaifântălnit ca duritate și ca durată. Dacă nu are faima Aiudului prin care de asemenea am trecut până în 1957, se datorește faptului că era înfinit mai mică și a purtat pe conștiința ei un număr mai mic de deținuți trimiși acolo pentru a nu se mai întoarce vreodată. Nu este tot una să mori cu 4-5 oameni într-o celulă, ori să mori singur, pe parcursul celor 6 ani de chin. A fost drumul fără întoarcere, închisoarea fără speranță din care numai un miracol neprevăzut de comuniști ne-a scos pe cei ce am mai rămas.”

(Continuare în pag. 16)

Cicerone IONIȚOIU
Vicepreședinte PNȚCD

Un învingător al comunismului

Se poate spune, fără putință de tăgădă, că Ion Rațiu este unul din cei care au gustat din plin căderea mondială a comunismului. Autorul cărții de convorbiri, recent apărute, Dan Bogdan, are inspirata răbdare de a parcurge împreună cu omul nostru politic Ion Rațiu întregul univers extracorporeal al desfășurării luptei unuia din cei mai înverșunată dușmani ai comunismului. Oricâte reușite ar avea un Ion Ilesiu în alegerile prezidențiale, oricât cripto-comuniști ar pătrunde în Parlament și oricâte găști comuniste și-ar satisface orgoliile personale și ample buzunarele pe seama turmentatei perioade de tranziție, Ion Rațiu nu poate decât surâde satisfăcut: el și-a văzut visul cu ochii, iar bufonadele acestor tragici indivizi, care au trecut cu toate bagajele lor îndesate de panglici multicolore de la comunism la capitalism, nu-l pot face decât să reflecteze la prezidențialele sale în privința implacabilității istoriei. Toți acești mășcări ai tranziției, de la ultimul activist devenit acționar la „Ursus” sau neo-politruc în ministerul culturii și până la marii monștrii din fruntea bucatelor, care în marea lor majoritate sunt nomenclaturisti ceaușști, nu pot fi etichetați decât ca niște indivizi care au reușit să-și schimbe într-un timp record culoarea. Or, sceptorul istoriei țării dă numai constanță, fidelitatea la o idee.

Autorul cărții, Dan Bogdan, romancier cunoscut prin ciclul de trei romane („Scorpionul de Durango”, „Cloacă” și „La roadă la mortadella”), scoase după 1989, dedicate „Marelui Iluminat” și epocii mineradelor, a avut inspirația de a pune accentul în întrebările sale pe latura politică a preocupărilor lui Ion Rațiu, dezvăluind astfel niște unghieri necunoscute din viața acestui adevărat patriot român. Tematica celor cinci grupaje de întrebări se reflectă din titlurile lor: „Politică pentru Occident”, „O carte scotită preștiință”, „Moscova sfidează lumea. O confruntare continuă și obositoare”, „România de astăzi. Continuitatea ștabilor”, „Revenirea în țară” și „Rămăntări pentru viitor”.

Aflăm pentru întâia dată că Ion Rațiu a publicat o carte prin 1956, „Politică pentru Occident”, care a fost scotită ca o carte de căpătâi pentru mediile politice din Occidentul de pe atunci. Cu acea ocazie domnia sa a ținut și un sir de conferințe în S.U.A., în care a expus o strategie congruentă pe care democrațiile occidentale ar fi trebuit s-o urmeze pentru a stăvili expansiunea sovietică. Ion Rațiu a făcut dovada unei premoniții în ceea ce privește țările și regiunile unde Moscova va da primele loviturii, indicându-le cu precizie. Inseși filele acestei cărți sunt dovada unor hașurări geopolitice. Deși „Politică pentru Occident” a avut

un succes enorm la apariția sa, totuși principiile și metodele ofensive și defensive ce le învoia nu au fost aplicate decât foarte târziu, ele corespunzând așa-zisei „doctrine Reagan”. Capitoul „Moscova sfidează lumea. O confruntare continuă și obositoare”, conține ideea că imperialismul rus nu mai poate soca lumea, decât cu trista politică a șantajului mondial pe seama

„ÎN AȘTEPTAREA REDEȘTEPTĂRII”

visteriilor țărilor bogate. Aceste „activități moscovite” nu sunt devaluite de ieri, de alaltăieri, în optica lui Ion Rațiu ele au trecut prin stadiile misionarismului pravoslavnic și ale socialismului lui Lenin. Interesante sînt par analize despre confruntarea „xenodulilor” și „xenoclaștilor” ruși de-a lungul secolelor, din cea din urmă tabără, mereu învingătoare, făcând parte și Jirinovschi.

În ultimele capitole, cu tentă biografică, parcurgem o serie de informații inedite despre contribuția lui Ion Rațiu la salvarea unor proeminente personalități din gulagurile românești, cum este, spre exemplu, Constanțin Noica. Ardeleanul este și unul din membrii fondatori ai lui „Amnesty International”. Destul de captivante sunt și referirile la prietenia lui Ion Rațiu cu Mircea Eliade.

Cartea de convorbiri apare ca o mărturie a unui om inteligent, lucid, dar mai ales confesiunea de credință a unui mare patriot.

St. DAMIAN
*„În așteptarea redeșteptării”,
Convorbiri cu Ion Rațiu, de Dan
Bogdan, Ed. Scripta, 1994.

Haiti: revenirea la democrație

UN NOU TIP DE INVAZIE MILITARĂ

În 1965 Moscova invadează Ungaria și, mai apoi, în 1968, Cehoslovacia cu intenția declarată de a păstra ordinea stabilită prin forța armelor și litera înțelegerilor (secrete) de după ultimul război mondial. În 1979 o nouă invazie a forțelor militare ale fostului Imperiu sovietic viza Afganistanul, loc în care dinții "Ursului" s-au tocit serios, cu toate eforturile depuse de ofițeri cu experiență printre care se poate număra și prea bine cunoscutul general Alexandru Lebed, comandantul Armatei a 14-a cantonată pe Nistru.

De cealaltă parte a lumii, până mai ieri bipolară, S.U.A. au încercat (și parțial au reușit) să mențină ordinea democratică tradițională folosind, la nevoie, forța. Cazul Cubel - un eșec din nefericire - al Republicii Chile și, mai recent, intervenția în Panama, sunt exemple concludente în acest sens.

Ultima intervenție militară, cea din Haiti, s-a desfășurat pe cu totul alte coordonate. În primul rând, efortul vizibil al Administrațiilor Bush și Clinton de a se ajunge pe căi politice la reinstaurarea ordinii legitime, după aceea obținerea din partea forțelor internaționale a acordului pentru acțiunea militară și, nu în ultimul rând, încheierea de acorduri politice ce vizează revenirea la democrație fără violență. Este oare această nouă cale cea justă? Viitorul o va demonstra.

O țară a regimurilor dictatoriale

Deși aflată la mică distanță de coasta americană, mica insulă Haiti a avut parte în ultimele patru decenii de conduceri cu caracter dictatorial, regimurile politice guvernând într-un stat sărac, fără resurse materiale deosebite, cu o populație mereu apăsată de lipsuri și malnutriție. Regimul lui Papa Doc, urmat după dispariția acestuia de "prințisorul" Jean Claude Duvalier a adus mica republică în pragul catastrofei.

În anul 1990, în urma unor alegeri libere, la conducerea statului a venit pentru scurt timp Jean Bertrand Aristide, preot și personalitate politică considerată de haitieni drept salvatoare. Președintele ales a dus inițial o propagandă virulent anti-americană și pentru că a incitat la ură și violență Vaticanul l-a exclus în 1988 din Ordinul Salesienilor. Președintele Aristide a intrat în numai câteva luni în conflict cu clasa politică și forțele armate haitiene și, lesne de prevăzut, a fost îndepărtat prin forța de la putere de către o jantă militară condusă de generalul Raoul Cedras. Refugiat în Statele Unite, Aristide a cerut sprijinul factorilor pe care doar cu puțin timp în urmă îi înfierase. Întâmpinător (?!) l-a primit și a devenit din ce în ce mai eficient. O atare politică poate fi

explicată, printre altele, prin respectul pe care America îl poartă principiului de legalitate, intim legat de ideea de democrație.

O debarcare anunțată

Refuzul conducătorilor militari și civili de la Port-au-Prince i-a fost contrapuză alternativă forței militare. După ezitări îndelungi și tratative laborioase nefinalizate însă, și care au determinat declanșarea operațiunii navale, Casa Albă a decis restaurarea democrației cu forța, dacă este nevoie.

În ultimul moment, atunci când navele americane se aflau în apele teritoriale haitiene, o misiune de bune oficii avându-l în frunte pe fostul președinte Jimmy Carter, a realizat un acord de principiu ce prevede retragerea de la putere, în liniște, a conducătorilor militari și civili beneficiari ai loviturii de stat din 1991 până la mijlocul lui octombrie și revenirea, fără a se preciza data, la legalitate.

Aparent, o soluție salutară. Acordul în sine a ajuns să fie însă din ce în ce mai mult criticat de către factorii politici și analiști. Pe de o parte, este evident faptul că la Washington ocupația este limitată în timp (câteva luni), în vederea asigurării unei perioade pasnice de tranziție politică ce ar avea ca termen final alegerile prezi-

dențiale din decembrie 1995. Nu este deloc exclusă temera americana de a se angrena într-o operațiune de tip somalez, lucru care ar compromite imaginea Administrației în ochii electoratului.

Jimmy Carter pare să fie în dezacord cu politica lui Bill Clinton, căci numai așa pot fi interpretate declarațiile sale la revenirea din Haiti. Fostul președinte este nemulțumit de faptul că oficialitățile americane nu îi consultă pe haitieni și îl consideră pe generalul Cedras un om de cuvânt ce a promiss retragerea de la putere în mod pasnic. Cuvintele de dezaprobare au venit și din partea exilaților aflați în S.U.A., care consideră acțiunea americană drept una de unei jumătăți de măsură.

Dacă este sau nu așa va demonstra viitorul imediat. Cert este deocamdată că S.U.A. încep să promoveze o nouă linie politică, îmbinând cât de cât armonios, constrângerea cu tratativele minuțios elaborate.

Deocamdată la Port-au-Prince este liniște. Iar noi, ca europeni, trebuie să avem părerea de rău că o asemenea politică nu a fost concepută și aplicată acum o jumătate de veac în cazul României. Cei puțin noi, cei căzuți sub cizma rusă, am gândit-o așteptându-i pe americani tot timpul, ca proștii.

Ștefan CALIGA

Corespondență din New York

Președintele Ion Iliescu a fost singurul șef de stat care a vorbit la a 49-a Sesiune a Adunării Generale ONU într-o altă limbă decât a țării sale

Cu ocazia celei de-a 49-a Sesiuni a Adunării Generale ONU au sosit la New York președintele Federației Ruse, ai Republicii Columbia, Nicaragua, Salvador, Honduras, Uruguay, Argentina, Lituania, Bosnia-Herțegovina și președintele României Ion Iliescu.

Luni, 26 septembrie, ședința plenară a fost deschisă de președintele Bill Clinton care a declarat că pentru a treia oară în acest secol forțele libertății au învins și că odată cu ultima victorie, care a însemnat sfârșitul războiului rece, s-a deschis o nouă eră.

Sedința de după-amiază a început cu discursul președintelui Boris Elțin, care printre altele, a propus încheierea unui nou tratat privitor la testele nucleare, afirmând necesitatea ca toate puterile nucleare să participe la un proces de reducere și limitare a acestor arme. Afirmând că din 1991 Rusia s-a născut cu un stat democratic, președintele Elțin a declarat că drepturile umane fundamentale sunt valori universale care nu pot fi ignorate. "Condiția cea mai importantă pentru a crea viitorul pe care îl merităm este cooperarea și toleranța. Este unica șansă pe care o are rasa umană".

În încheierea ședinței de după-amiază a luat cuvântul președintele Ion Iliescu. Fiind singurul președinte dintre cei chemați care s-a adresat adunării într-o altă limbă (franceza) decât cea natală. Președintele Iliescu a trecut în revistă schimbările din Europa Răsăriteană, apreciind că în timp ce vestul Europei se află pe drumul integrării, în centrul și estul continentului au loc frământări și fragmentări etnice. Președintele român a apreciat că: "Lumea a intrat într-o fază dinamică" și că schimbările din ultimii ani sunt "preludiul unei ere de confruntări între civilizații", dar în același timp "confruntarea este opusă civilizației și de aceea relațiile inter-

naționale trebuie să fie restructurate", Națiunile Unite având "rolul hotărâtor în aceasta".

Cu privire la România, domnul Iliescu s-a referit la rolul jucat de țara noastră în cel de-al doilea război mondial. Aprecind că în prezent România este un stat democratic, cu o constituție și legi care se respectă, unde drepturile omului și cele ale minorităților se pot exercita liber, a conchis că țara noastră este un factor de stabilitate în regiune. În discursul său, președintele Iliescu a subliniat de asemenea necesitatea integrării regionale și a integrării între state.

"Trebuie să avem o vedere democratică asupra noii ordini mondiale" a spus președintele român, exprimându-și dorința ca țara noastră să participe la construirea unei lumi libere de prejudecăți și conflicte.

Fără a avea o întâlnire cu reprezentanții presei - delegația română a fost singura care nu a asigurat corespondenților străini textul discursului domnului Iliescu - președintele român a avut în cursul zilei de luni întâlniri cu Secretarul General al ONU, Boutros Boutros Ghali, și cu alți președinți veniți în vizită la ONU; precum și o întrevedere de circa 30 minute cu președintele Americii, Bill Clinton.

În seara aceleiași zile, președintele Iliescu a plecat la Washington, unde va avea întâlniri cu oameni de afaceri americani.

În momentul în care de la tribuna ONU, președintele Iliescu vorbea despre drepturile omului în țara noastră, pe trotuarul din fața Misiunii Române la ONU mai multe zeci de români strigau împotriva foștilor comunisti care conduc în prezent țara noastră: "Jos Iliescu!", "Dați-ne casele înapoi!" și "Privatizare, nu îmbogățirea nomenclaturii!"

Silvia M. DUTCHEVICI
corespondent de presă la ONU

DEMOCRAȚIA CREȘTINĂ ÎN LUME

RUSIA

Congresul fondator al Uniunii Democrat-Creștine din Extremul Orient Rus: 23-25 septembrie 1994, la Habarovsk.

Organizatorul Congresului este deputatul Valeri Podmasco, deputat de Habarovsk, membru în Grupul Democrat-Creștin al Parlamentului de la Moscova. Astfel, se naște o nouă formațiune politică democrat-creștină regională, care va fi autonomă, sub egida Uniunii Democrat-Creștine din Rusia.

Consilierul politic pentru Europa de Est al Internațiunii Creștin-Democrate apreciază nașterea acestei formațiuni o etapă majoră în construirea unei misiuni creștin-democrate în Federația Rusă.

BELARUS

O analiză pertinentă a situației politice din Belarus face Nicolai Krioukovskiy, fruntas al Uniunii Democrat-Creștine din Belarus.

N. Krioukovskiy apreciază că datorită faptului că perestroika a fost făcută de sus în jos, populația nu a fost pregătită nici social, nici național. De aici o ruptură ce a intervenit în conștiința politică. Vechea nomenclatură a cedat locul nomenclaturii din egalonul intermediar, care s-a îmbogățit abuziv și monopolizează conducerea societății.

Pierzându-și definitiv încrederea în vechea nomenclatură, populația este dezamăgită de noii "democrați". Vechea partocrație blochează reformele. Forțelor democratice adevărate și-au instrăinat intelectualii, care sunt anti-comuniști hotărâți, dar rusificați. În aceste condiții a câștigat Luka-cenco alegerile prezidențiale, căci populația nu a perceput integral atitudinea lui contra independenței naționale.

Mișcarea creștin-democrată, care armonizează principiile economice viabile cu spiritualitatea creștină, are șanse să scoată țara din dificultăți și să perpetueze independența statului Belarus.

FILIPINE

Amado S. Lagdameo, membru al Directoratului Național, ne-a pus la dispoziție un material despre democrația creștină (muslimă) din Filipine.

Pornind de la faptul că "fenomenul creștin-democrației ca ideal politic se bazează pe respectul demnității omului și a efortului de a stabili un sistem social și economic care să garanteze omului cea mai înaltă libertate personală în conformitate cu valorile Creștinismului", A.S. Lagdameo prezintă situația specifică a Filipinelor unde se realizează o articulare a Democrației Muslime, care are asemenea ca premiză demnitatea omului și imperativ morale promovate de o altă mare religie - Islamul.

Se subliniază necesitatea evitării abordărilor dogmatice fundamentaliste și punerea în lumină a valorilor comune ale marilor religii spre realizarea toleranței față de diferențele religioase.

Ideile politice creștin-democrate au apărut în Filipine prin anul '60. (Mișcarea Creștin Socială lansată prin 1967-1968). Ele au fost grav afectate între 1972 și 1986 de dictatura lui Marcos. În 1984, cu doi ani înainte de Revoluție, s-a format partidul politic Uniunea Națională a Creștin-Democraților (U.N.C.D.), condus de Evelio Javier (asasinat în alegerile din 1986) și A.S. Lagdameo. În 1985-1986 s-a născut și Uniunea Muslim-Democraților din Filipine (U.M.D.F.). Cele două partide s-au unit după Revoluție. Acestora li s-a alăturat în 1992 Partidul Puterea Poporului. Acest partid este la guvernare, în prezent, sub președintele Fidel V. Ramos.

Este semnificativ că, după ce sute de ani relațiile dintre creștini și musulmi au fost tensionate și belicoase, aducerea astfel a musulmilor în curentul principal al vieții politice în această țară - singura creștină în Asia - a determinat o armonioasă conviețuire.

Evocând parabola Bunului Samaritean, care nu s-a întrebat de ce religie este omul căzut în drum, ci și-a ajutat semenul, Amado S. Lagdameo subliniază contribuția benefică pe care o poate aduce abordarea creștină în viața politică a popoarelor.

Livia PETRINA

Către Parlamentul României, Camera Deputaților, Domnului președinte al Grupului Parlamentar PNTCD, Gabriel Țepelea

Noi "ACȚIONARI" - familiile ale căror terenuri se află la STAȚIUNEA DE CERCETĂRI IRIGATE Valu lui Traian jud. Constanța (conform TABEL NOMINAL anexat prezentei în copie xerox) în conformitate cu Legea nr. 18/1991 - art. 36 - Legea fondului funciar.

SOLICITĂM în corpore să introducăți în viitoarea lege un AMENDAMENT în care noi toți "ACȚIONARI" în baza Legii nr. 18/1991 art. 36 - foști dislocați, deportați și deținuți politici în regimul comunist, pentru noi și familiile noastre: - CERTIFICATELE DE PROPRIETATE ÎN VALOARE DE 25000 LEI CĂT ȘI,

- CŪPOANELE NOMINALE DE PRIVATIZARE LA INSTITUȚIA STAȚIUNEA DE CERCETĂRI CULTURI IRIGATE VALU LUI TRAIAN jud. Constanța, unde familiile noastre sunt deja "ACȚIONARI" încă din anul 1991.

Numai forțe oculte, rău intenționate cu poporul nostru român, n-ar accepta introducerea în proiectul acestei legi, a acestui "AMENDAMENT LOGIC".

Atât prin Legea nr. 18/1991 art. 36 - Legea fondului funciar, cât și prin Legea nr. 46/1991 - Privind stabilirea unor drepturi în favoarea persoanelor fizice care dețin acțiuni în temeiul art. 36 din Legea nr. 18/1991 la art. 3 se spune:

"În termen de 90 de zile de la intrarea în vigoare a acestei legi, (14.05.1992), GUVERNUL va stabili prin hotărâre, măsuri de organizare în societăți comerciale pe acțiuni a activității de producție agricolă din suprafețele deținute de institutele și stațiunile de cercetare și producție din agricultură precum și de către, regiile autonome cu activitate agricolă".

Lucru pe care GUVERNUL RO-

MĂNIEI, Academia de Științe Agricole și Silvice, Stațiunea de Cercetări Culturi Irigate Valu lui Traian jud. Constanța, nu l-a respectat.

Oare de ce se mai dau în România legi, de către organul legislativ

TABEL NOMINAL. Familii ale actorilor terenuri pe care la SAU Valu Traian. Listă cu nume și adrese în două coloane.

ACȚIONARI - PE O SINDACATĂ TEREN DE 631 HA - TEREN ASALU CLASAT - 2 PRIVILEGIATE

Pentru greva de la Vilmar pățimesc și alții

Simbătă 17 septembrie a.c., am participat la o conferință interzonală a Organizației muncitorești centrale a PNTCD, care a avut loc în Casa Sindicatelor de la Electroputere Craiova. Cu această ocazie, am stat de vorbă cu unul dintre directorii Întreprinderii de Utilaj Greu din Craiova, întreprindere cu capital integral de stat. Salariul mediu la I.U.G. Craiova după ultimele negocierii, este de 172.000 lei, față de peste 200.000 la "Vilmar", iar muncitorilor nu li se dau nici două rînduri de haine de protecție, nici primă de vacanță, nici unele compensări pentru transport. Nu spun aceasta pentru a da idei de austeritate conducerii de la "Vilmar" și nici pentru a-i face reclamă. Mai grav însă este faptul că muncitorii de la IUG-Craiova au luat în luna august numai 60 la sută din leafă din cauza grevei de la Vilmar. Cum? Foarte simplu. Întreprinderea a fost prost concepută inițial și nu are secotă caldă la nivelul necesar. De aceea o serie de piese prelucrate la

cald, le luau de la "Vilmar", iar aceasta a fost în grevă. Iată unde duc doctrina și concepțiile aberante ale unui PSM răsmas ancorat în preceptele comuniste aruncate la coșul de gunoi al istoriei, de unde le-au preluat ca să le agite Verdet, Păunescu și bineînțeles, deputatul de Vâlcea Constantin Rotaru, care este, un monument de incompetență și răutate.

Am auzit că 4 lideri sindicalii au fost concediați și dați în judecată de "Vilmar", care le cere 90 de milioane despăgubiri pentru greva ilegală și pagubele aduse. De fapt ar trebui să i dea în judecată și muncitorii de la IUG Craiova și poate și din alte părți, care nu și-au luat salariile din cauza lor. Iar alături de cei 4 lideri sindicali ar trebui să plătească și mentorul lor, deputatul Constantin Rotaru.

Cu toți au acum ocazia să vadă că grevele nu sînt o joacă, după cum nu trebuie să fie o joacă nici viața oamenilor.

Șerban SÂNDULESCU

La Spitalul interdepartamental (Sahia) Măseua de minte în politica cabinetelor

Toată lumea suferă de ceva... Și când vine timpul să scoți măseua de minte, dacă vine, căci nu se știe niciodată chiar dacă este stricabilă, atunci urmează un traseu întortocheat cu mulți nervi într-o zi pe care ți-o petreci alergând dintr-un cabinet în altul la indicațiile prețioase ale medicilor și sub privirile muștrătoare ale asistentelor cărora parcă le ceri ceva (hani). Cabinetul nr. IV care mi-a programat extracția (este sau nu cazul, se întreabă alți colegi de breaslă) mă trimite la cabinetul nr. III care execută urgențe, dar cabinetul nr. III mă returnează la cabinetul nr. IV fiindcă "nu pot să-mi părăsesc medicul" chiar dacă este urgență. Cabinetul nr. IV mă reprogramază pentru marți în eter(n) sau "dacă nu mai am răbdare" (dar durere?) să merg la cabinetul nr. I care se sperie "că azi nu avem urgențe" și mă trimite la cabinetul nr. V. Cabinetul nr. V în mai bun la suflul cercetează radiografia și după clipe grele de deliberare pentru mine se hotărăște să-mi aplice un pansament "provizoriu" cu recomandarea să merg la cabinetul nr. VII unde sînt în custodie de mulți ani... un binecuvîntat pansament este mai bun decît nimic.

Florina DUDĂU

(Urmare din pag. 13)

Un chin sau o durere se împarte și se suportă mai ușor între mai mulți decît numai cu tine însuși, când începi să uiți numărătoarea zilelor, iar anii fi scoți după trecerea anotimpurilor. Și dacă peste acea liniște de mormânt din închisoarea de 36 celule și 36 de deținuți, unde nici supraveghetorii nu aveau scaun să se așeze pentru ca să poată pândi ziua și noaptea, mai adaugi și foamea, frigul, bătaiele, singurătatea, contabilitatea morților, lipsa de informații, necunoscutul zilei de mâine, tăcerea sinistrală și lipsa de speranță, nu-ți mai rămâne decît singurul "succes" că nu ai crăpat tu, înaintea colegului tău, a celui mai bun prieten. Dacă Piteștii s-a caracterizat prin violența colectivă, Râmnicul Sărat a excelat prin moartea individuală într-un regim de exterminare „a la longue”, o altă metodă inventată de uneltele K.G.B.-ului. „La Râmnicul Sărat se murea de foame, de frig, din cauza bătailor. Erai îngropat de viu, nemumfiat.

Și dacă executivul nu le dă viață, RESPECTĂNDU-LE. Așa să ne ajute Dumnezeu! Familiile acționarilor la SCCI Valu lui Traian jud. Constanța conform tabelului anexat. Fam. Tempea Paraschiva născută Olariu Sibiu, CP 2400 str. Aleea Infanteriștilor bloc 1/49 Fam. Olariu Elena Sibiu, CP 2400 str. Crișanei nr. 22. Fam. Olariu Marioara, Constanța CP 8700 str. Dorobanților nr. 68 Constanța, 16 august 1994

În acele condiții de exterminare, Ovidiu Borcea pedepsește pentru vini imaginare a fost dezbrăcat complet în plină iarnă „cu mâinile și picioarele legate între capetele unui pat de fier și m-a bătut până la sânge comandantului Viginescu, timp de 3 zile”. Totuși, Ovidiu Borcea a refuzat să-și renege trecutul atât la Râmnicul Sărat, cât și la Botoșani, unde deținuți politici ca Vladimir Krasnoselschi și

Puiu Voștinăru, ajunși unelte, se străduiau să-l reeduce înaintea administrației. A reușit după o lună de izolare să se elibereze cu fruntea sus, pe 28-07-1964. A continuat să protesteze după eliberare și să ceară repunerea în drepturi a foștilor deținuți politici și chiar să se solidarizeze împreună cu Remus Kadina și Valeriu Basarabeanu la „Proiectul de decret pentru amnistie” pe care l-au înaintat lui Ceaușescu în 1978. Datorită perseverenței, a reușit în 1979 să primească un pașaport pentru Statele Unite, iar Alexandru Bratu i-a trimis bilet de avion. Dar s-a găsit un prieten care i-a pus o vorbă „bună” la securitate și a plecat el, lui Borcea ridicându-i-se pașaportul. Și de-abia după presiuni internaționale și mai ales la intervenția ministrului de externe Auber, al Elveției, rugat de Regele Mihai, pe data de 17 aprilie 1980, i s-a redat pașaportul și a plecat în străinătate, unde, din primul moment, s-a angajat în lupta pentru apărarea celor în suferință pe care-i lăsase în țara terorizată de comuniști.

Pentru calitățile lui dovedite, pentru cinstea și curajul său, Ion-Ovidiu Borcea a fost ales în lumea liberă: Președinte al Consiliului Național Român din Statele Unite, Secretar General adjunct al Partidului Național Țărănesc din exil, Vice-președinte al Asociației deținuților anticomuniști români. Dar soarta a fost crudă. În floarea vârstei, la numai 52 de ani, Ion Ovidiu BORCEA, omul fără tinerete, luptător neînfricat ce și-a dăruit viața pentru binele celorlalți, ne-a părăsit fără să fi ajuns la bătrânețe liniștită, într-o Românie liberă și independentă, așa cum și-a dorit-o tot timpul scurtei sale vieți pământești. O moarte fulgerătoare, în urma gustării unei cafele, l-a răpus pe data de 27 octombrie 1984, lăsând o umbră permanentă asupra dispariției lui și o durere nemărginită între prietenii care l-au iubit, precum și în partidul pentru care și-a sacrificat tineretea.